

#HalkSavaşçılarıÖlümsüzdür!

Diz çökmeyenlerin direnişini selamlıyoruz!
S/16

Şehitlerimizin ardından ne yapmalı?
S/12

"Çocuklarımızı da, düşüncelerini de savunmaktan asla vazgeçmeyeceğiz!"
S/13

BİZ HALKIZ, GELECEK ELLERİMİZDEDİR!

özgür gelecek

Pêşeroja Azad
Haftalık

Sayı: 60 www.ozgurgelecek.net Fiyat: 1 TL 29 Ekim-11 Kasım 2015

Nerede kalmıştık?

1 Kasım seçiminden % 50 oy oranı ile çıkan AKP, içinde bulunduğu krizden kısa süreli bir nefes alma olanağı yakaladı.

Ancak 1 Kasım seçim sonuçlarının, hakim sınıfların devletinin içinde bulunduğu krize, kısa vadede bir nefes alma olanağı tanısa da uzun vadede çözüm olmayacağı açık. Biliyoruz ki işçi sınıfına yönelik neo-liberal politikalar eşliğinde taşeronlaştırma ve güvencesizleştirme politikaları devam edecek; iş cinayetleri artarak sürecektir. Kürt ulusal sorununa yönelik imha ve inkar politikaları, savaş siyaseti ya da barış adı altında çeşitli argümanlarla sürdürülecektir. Kadınlara yönelik ayrımcılık ve cinayetler devam edecektir. Kısacası TC devleti fıtratı gereği halka yönelik zulmüne devam edecektir. Çünkü devletin varlık koşulu bu çelişkilerin yönetilmesi, baskılanması ve hakim sınıfların bekası için artırılarak sürdürülmesini koşullamaktadır.

Bizler Türkiye'nin başta hakim sınıfların yönetememe krizi olmak üzere, giderek bir düzen krizine dönüşen çelişkilerinin gerçek anlamda çözümünün bir devrim sorunu olduğunu en başından beri biliyoruz. O halde kaldığımız yerden devam etmek için soruyoruz: **"Nerede kalmıştık?"**

Özgür Gelecek'ten

"Kaybetsek" de, "kazansak" da...

Bir kez daha seçimleri geride bıraktık. "Bir kez daha" diyoruz, çünkü 2 yıllık bir süreçte 4 kez seçime maruz kaldık. TC devletinin yönetememe krizi ile bağdaştırabileceğimiz bu süreç, 1 Kasım seçimiyle beraber "onlar" için kısa bir süreliğine sona erdi. Ancak halkın mücadelesi kaldığı yerden devam ediyor; zira "onlar" kaybetseler de kazansalar da ezilen yine eziliyor, ezen yine eziyor.

Diğer taraftan 21 Ekim günü "ezilenlerin yine ezilmemesi; ezenlerin yine ezmemesi" için mücadeleyi seçen 3 yiğit devrimciyi ölümsüzlüğe uğurladık. Dersim Mercan Vadisi Şahverdi mezrasında TC'nin kolluk kuvvetleri ile girilen çatışmada şehit düşen Yurdal, Ünal ve Sefkan, 28 Ekim'de ailesi ve yoldaşlarınca son yolculuklarına uğurlandı.

TC'nin cenazeler üzerindeki keyfi uygulamalarına bir kez daha şahit olduğumuz bu sürece dair gazetemiz sayfalarında **PŞTA** ve **Açılım Hukuk Bürosu** ile yaptığımız röportaja, halk savaşçıları için yapılan eylem ve anmalarla ilgili haberlere, güncel gelişmelere dair makalelere yer verdik.

Egemenlerin kıyameti yaklaşıyor!

"...Şunu önemle vurgulamak isteriz ki; dünya üzerinde hiçbir devrim o ülkenin ezilenlerin tümünün katılmasıyla olmamıştır. Elbette ki her devrim kendi özgünlüğünde gelişmiştir ama ezilenlerin en dinamik, sistemle bağları en zayıflamış olanlarıyla başlayan hareketler, iyi örgütlenmiş partilerin öncülüğünde, mevcut iktidarın karşısında alternatif güç olabileceklerini gösterdikleri ölçüde diğer ezilenler tarafından kabul görmüştür. İktidarlar çürüdüğü, yozlaştığı oranda bu olanaklar artar, iktidarların o güne kadar en güçlü dayanakları olan ideolojik hegemonyaları sarsılır!"

S/09

Gündem

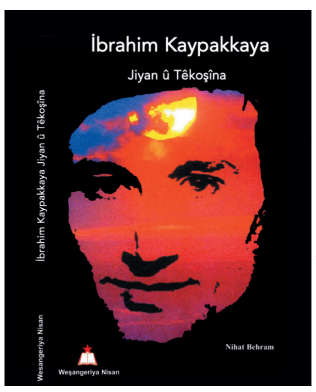
Anın görevi...

S/03

Emekçinin Gündemi

Sınıfın sesini yükselt; sokağı güçlendir!

S/05

TİKKO'dan Şahverdi şehitleri için eylem

H. Merkezi: ANF'de yer alan bir habere göre TKP/ML TİKKO gerillaları 31 Ekim'de Dersim'in Xozat ilçesinde, Şahverdi şehitleri anısına eylem gerçekleştirdi.

Fırat Haber Ajansı'nda yayınlanan habere göre Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist-Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu (TİKKO) adına yapılan yazılı açıklamada şu bilgilere yer verildi:

"31 Ekim günü saat 13.30'da TKP/ML TİKKO gerillalarımız Mercan Şehitleri İntikam Timi tarafından Dersim'in Hozat ilçesine bağlı Amutka Karakolu nizamiyesine yönelik bir eylem düzenledi. Ağır ve ferdi silahlarla nizamiyede bulunan kule etkili bir şekilde vurulmuş ve burada net 2 asker öldürül-müştür. Bu eylem Mercan vadisinde şehit düşen Cengiz İçli , Hakan Çakır, Özgüç Yalçın yoldaşlarımız anısına gerçekleştirilmiştir."

"Şahverdi şehitlerinin safları parti, çağrıları savaş, sevdaları devrimdir!"

H. Merkezi: 21 Ekim günü ölümsüzleşen Cengiz İçli (Ünal), Hakan Çakır (Yurdal) ve Özgüç Yalçın (Sefkan) için bir çok devrimci-komünist parti ve demokratik kitle örgütleri açıklamada bulundu.

Proletarya Partisi'nden açıklama

Elimize e-posta yoluyla ulaşan Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist Merkez Komitesi savaşçıların öz geçmişleri hakkında bilgi vererek "*Onlar, mücadelenin en ön cephesinde, tam da şehit yoldaşlardan boşalan yerleri doldurmak, yarım kalan görevleri tamamlamak için yerlerini almışlardır!*" dedi. Açıklamada ayrıca "*Yoldaşlarımız halk demokrasisi, sosyalizm ve yüce komünizm davasının yılmaz savunucuları olarak canlarını vermişlerdir. Şimdi görevleri, idealleri ve silahları geride bıraktıklarının omuzlarındadır ve buna layık olunacaktır!*" denildi.

Komsomol: "Bayrağınız yere düşmeyecek..."

Elimize e-posta yoluyla ulaşan bir habere göre Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist Türkiye Marksist Leninist Gençlik Birliği Merkez Komitesi Dersim'de şehit düşen 3 halk savaşçısı için bir açıklama yaptı.

TMLGB açıklamasında "*Her biri Gençlik Birliğimizin gelişmesinde, görevlerini layıkıyla yerine getirmesinde, halk gençliğinin komünist öncüsü olma iddiasını yaşama geçirmesinde büyük bir özveri ile hareket etmiştir*" diyerek şehitlerin Komsomol faaliyetlerine değindi.

TİKKO Rojava:"Yurdal, Sefkan, Ünal yoldaşlar özgürlük idealimizdir"

Elimize e-posta yoluyla ulaşan açıklamada "*Saldırganlık ve haydutluğu ne kadar barbarca olursa olsun hiç bir faşist güç gerillanın yürüyüşünü ve özgürlük düşünü yok edemeyecektir. Hiçbir faşist saldırganlık suyunu alan çeliği kıramayacaktır*" diyen Rojava Komutanlığı açıklamasını "*Çünkü, çelik suyunu özgürlük tutkusundan ve kurtuluş idealinden almıştır. Çelik gerilladır. Çelik, TKP/ML önderliğinde savaşan kahraman emekçi halkımızdır*" şeklinde sürdürdü.

Rojava Komutanlığı açıklamasını "*İdeallerimizin gerçekliği olan gerillalar ölümsüzdür*" sözleriyle sonlandırdı.

TKP/ML dava tutsakları: "Onların savaş azmi..."

TKP/ML TİKKO dava tutsakları "Halk savaşçıları ölümsüzdür!" diyerek şehitlerin izinden gideceklerini vurguladılar. "Onların savaş azmi ve kararlılığından öğreneceğiz" denilen açıklama da şunlara yer verildi:

"*Onların halk sevgisi ve kolektife bağlılığı bize yol gösterecek. Tüm şehitlerimize verdiğimiz sözü onlara da yineliyoruz. Tıpkı sizin gibi mücadelemizde sonuna kadar gideceğiz!*"

MLKP Kürdistan'dan gerillalar için başsağlığı

MLKP Kürdistan, Dersim'de katledilen gerillalar için açıklama yaptı, "*Ünal, Yurdal ve Sefkan yoldaşlarımız şahsında bir kere daha şehitlerimize söz veriyoruz ki umutlarını ve özgürlük düşlerini gerçek kılacak, özgürlük ve sosyalizmin zaferini birleşik mücadelemizle, bölgemize ve halklarımıza armağan edeceğiz*" dedi.

BÖG'ten mesaj: "Şehitlerimizin önünde saygıyla eğiliyoruz!"

BÖG, Dersim'de şehit düşen 3 YJA-Star gerillası ile 3 TİKKO gerillasını anarak "*Tüm şehitlerimizin anılarına ve mücadelelerine sahip çıkacağımızı bir kez daha ilan ediyoruz*" dedi.

"*Uzun yıllar birlikte mücadele sürdürdüğümüz yoldaşımız Heval Yeşilgöz'ün de aralarında bulunduğu ve 16 Ekim tarihinde Dersim'de katledilen 3 HPG'li kadın gerilla yoldaşlarımızın önünde saygıyla eğiliyoruz*" diyen BÖG, Dersim-Pulur'da 3 TKP/ML TİKKO gerillasının şehit düştüğünü hatırlatarak "*Başta aileleri olmak üzere, TKP/ML TİKKO savaşçılarının ve halklarımızın başı sağolsun*" dedi.

Gençlik Cephesi: "Anıları, yaşamları ve düşleri bizimdir!"

Gençlik Cephesi tarafından bir açıklama yapıldı.

"*Dersim'de şehit düşen gerillaları tüm devrimci duygularımız ile selamlıyoruz. Ve biliyoruz ki devrim şehitlerine layık olmanın tek yolu onların yarım bıraktıklarını tamamlamak; devrimi örgütlemektir*" denilen açıklama "*Türkiye ve Kürdistan halklarımızın başı sağolsun. Anıları, yaşamları ve düşleri bizimdir. Sonsuza dek!*" şeklinde sona erdirildi.

Partizan: "Halk savaşçıları ölümsüzdür!"

Partizan tarafından yapılan açıklamada ise 3 halk savaşçısının da faşizme teslim olmadıklarına değinilerek "*Diz çökmeyi reddeden ve halka yönelik saldırganlığa karşı daha fazla örgütlenerek, sınıf savaşını sıcak mevzilerinde yer alarak ölümü de anlamsızlaştıran halk savaşçılarını, onları uygun bir şekilde uğurlamak ve verdikleri mesajı doğru anlamak boynumuzun borcu olmalıdır/boynumuzun borcudur/boynumuzun borcu olacaktır!*" denildi.

YDG: "Mücadeleniz, mücadelemizdir!"

Devletin Suruç'tan Ankara'ya gerçekleştirdiği katliamlara değinen Yeni Demokrat Gençlik bu saldırılarla halkın yıldırılamayacağını açıkladı. Açıklamanın devamında ise 3 halk savaşçısına dair "*Ovacık'ta toprağa düşen üç TKP/ML TİKKO gerillası bugüne kadar özgürlük, bağımsızlık ve halk demokrasisi yolunda şehit düşen tüm halk savaşçıları gibi toprakta birer tohum oldu. Onların dağların doruklarında dalgalandırdığı kızıl bayrak bugüne kadar asla yere düşmedi bundan sonrada düşmeyecek*" denildi.

Anın görevi...

Türkiye'nin başta hakim sınıfların yönetememe krizi olmak üzere, giderek bir düzen krizine dönüşen çelişkilerinin gerçek anlamda çözümü bir devrim sorunudur. Anın görevi nasıl ki 1 Kasım seçimleri öncesinde hem devrimci çalışmaların yürütülüp hem de HDP'nin desteklenmesini emrediyorduysa, 2 Kasım'la birlikte devrimci görevlerin daha da arttığı bir sürece girdiğimiz unutulmamalıdır.

Türk hakim sınıflarının her türden sözcüsü adeta ağız birliği etmişçesine 1 Kasım seçim sonuçlarını, "Türkiye'nin geleceği açısından çok önemli" ilan etmiş durumdadırlar. Hakim sınıfların içinde bulundukları kriz halinin derinliği onları, 1 Kasım "yeniden seçimi"ne olduğundan fazla önem atfetmelerine yol açtı. Seçim sonuçları kendileri açısından daha önceki seçimlere kıyasla hiç olmadığı kadar, düzenin sürdürülebilirliği açısından tanımlanır oldu. Türkiye koşullarında demokrasi ve seçim olgusunun faşizmi örten bir asma yaprağı işlevi gördüğü en azından sınıf bilinçli işçiler açısından bir sır değildir. Ancak hakim sınıflar içinde yaşanan dalaşın ulaştığı aşama ve her kliğin kendi arkalarındaki kitle desteğini artırma ve böylelikle elini güçlendirme çabası beraberinde, 1 Kasım seçimlerini bir varlık-yokluk olarak propaganda etmelerini doğurdu. Kuşkusuz bunun kendilerince geçerli nedenleri vardır.

Başını T. Erdoğan'ın çektiği ve AKP'de somutlanan hakim sınıf kliği; 7 Haziran seçiminde kaybettiği, tek başına hükümet kurma ve T. Erdoğan'ı "seçilmiş Cumhurbaşkanı" sıfatıyla fiili olarak başkan yaptırma hedefini, 1 Kasım seçiminde yeniden denemekte ve bu amaçla yeniden seçim kararı alındığı bilinmektedir. 1 Kasım seçimini kazanmak için başta Kürt halkı olmak üzere, ilerici devrimci güçlere yönelik bir faşist saldırı dalgası başlatıldı. Başta Suruç ve Ankara katliamı olmak üzere bir dizi kontrgerilla eylemi örgütlendi ve her türlü kitle iletişim aracı kullanılarak yoğun bir manipülasyon kampanyası yürütüldü. 1 Kasım seçimleri bu klik tarafından bir "istiklal savaşı" olarak ilan edilmiş ve varlık yokluk gerekçesi olarak sunulmuştur. Bu açıdan haksız da değiller. Çünkü istedikleri sonucu alamasalardı, bir yandan devlet olanaklarının kendi çıkarları açısından kullanma imkanları sınırlanacak, diğer yandan çelişkinin ulaştığı aşamaya bağlı olarak, başta T. Erdoğan olmak üzere bir kısım hakim sınıf sözcüsünün yargılanma ihtimali bile gündeme gelecekti. Bu nedenle kendileri açısından 1 Kasım seçimine bu kadar önem atfetmeleri anlaşılırdır.

Kendisini CHP ve MHP'de ifade eden hakim sınıf kliği, her ne kadar 1 Kasım "yeniden seçimi"yle bir emrivaki ile karşı karşıya kalmış olsalar da, onlar da bu seçimden kendi kliklerinin arkasındaki kitle desteğini güçlendirmek için yararlanmak istemiş ve bu seçimi "T. Erdoğan'dan kurtulmanın son şansı" olarak propaganda etmişlerdir. Bu kliğinin sözcülüğüne soyunanlar, 1 Kasım seçimini kendileri açısından tıpkı, diğer hakim sınıf kliği gibi değerlendirmiş ve propaganda etmişlerdir. Ancak bu kliğin de işçi sınıfının ve halkın sorunlarına çare olamayacağı, böyle bir misyonu olmadığı açıktır. Bunların da tek derdi, tıpkı T. Erdoğan ve AKP'de temsil olunan klik gibi, arkalarındaki kitle desteğini artırarak, devlet olanaklarını kendi çıkarları açısından kullanabilmekti.

1 Kasım seçim sonuçları itibariyle her şeyin değişeceği, özellikle işçi sınıfı ve halk açısından yaşanan sorunların, işsizliğin, açlığın, yoksulluğun, sömürünün, kadınlara şiddetin, ulusal hak ve mezhepsel sorunların vb. vb. ortadan kalkacağı yanılsamanın güçlenmesinde, halk saflarında olan partilerin propagandaları da etkili oldu. 1 Kasım seçimleri kuşkusuz önemliydi ancak bu önem, Türkiye koşullarında mutlaka ama mutlaka demokrasi, seçimler, sınıflar mücadelesi vb. gerçekliği içinde değerlendirilmelidir. Kuşkusuz HDP'nin oy kaybında birçok yön değerlendirilecektir ancak şu anki haliyle de, bütün faşist saldırılara ve kuşatmalara rağmen baraj üstü bir oy oranına ulaşması önemlidir. Ancak Türkiye koşullarında **her şey değildir**!

Seçim Bitti Ama Asıl Görev Devam Ediyor!

Burjuva-feodal medyanın hemen hemen tamamı AKP'nin seçim başarısı ile birlikte "istikrar" vurgusu yapıyor olsa da % 50'lik oy oranı da hakim sınıfların içinde bulundukları kriz halini çözemeyecektir. Şu gerçeği kaydetmekte fayda vardır. 1 Kasım seçimleri öncesinde, düzen partilerinden yapılan açıklamalar, seçim sonrasında sorunların çözüleceği, işçi sınıfının ve halkın yaşamak zorunda bırakıldığı koşulların düzeltileceği yönlüdür. Bunun koca bir yalan olduğu kaydedilmelidir. Seçim sonuçları belki kendi aralarında dalaşta bir manevra yapma imkanı tanıyabilir. Örneğin şu anda olduğu gibi AKP'nin tek başına hükümet kurma olanağı yakalaması ile birlikte bir "çözüm" üretebilirler. Ancak gerçekte bu taktiksel manevralar, hakim sınıfların içinde bulunduğu duruma bir çare olamayacaktır. Çünkü içlerinde bulundukları durum artık tek başına bir yönetememe hali değildir. Türk hakim sınıflarının düzeni sadece siyasal olarak değil, daha bir dizi konuda kriz halindedir. 1 Kasım seçimleri bu anlamıyla hakim sınıflara nefes aldırsa bile sorunlarını çözemeyecektir. Bu gerçeğin bilinmesi, 2 Kasım'dan sonra yaşanacaklara da hazırlıklı olmak demektir.

Bugün yaşananların arka planında emperyalist kapitalist sistemin içinde bulunduğu durum da etkilidir. Emperyalist-kapitalist sistem bir kriz içindedir. Bu krizin her ülkeye yansıması farklı olmaktadır. Türkiye'deki kriz hali, hakim sınıf klikleri arasındaki dalaş ve bunun sonucu olarak yaşanan gelişmeler, Kürt ulusal sorunu, Suriye bağlamında yaşanan gelişmeler ve düzenin geleneksel çelişkileriyle bir bütünlük arz etmektedir. Dolayısıyla var olan kriz hali sadece hakim sınıfların kendi arasındaki dalaş anlamında bir siyasal kriz ve bu anlamıyla klasik bir yönetememe krizi ile sınırlı değildir. Günümüz koşullarında yaşanan durum siyasi olduğu kadar alttan alta süren ekonomik, toplumsal ve ideolojik bir krize karşılık gelmektedir. Bu nedenle sadece T. Erdoğan'ın iktidar hırsıyla açıklanamayacak denli derin bir düzen krizinden bahsettiğimiz unutulmamalıdır. Bu açıdan 1 Kasım seçimleri, T. Erdoğan ve temsil ettiği kliğin yadsınamaz katkılarıyla, bu genel düzen krizinin ürünüdür ve bütün hakim sınıf klikleri bu gerçeğin farkında olarak davranmaktadır. 1 Kasım seçim sonuçlarının rejimin bu kriz haline nihai olarak yanıt olamayacağı/olamadığı açıktır.

1 Kasım seçim sonuçlarının, hakim sınıfların devletinin içinde bulunduğu bu duruma, kısa vadede bir nefes alma olanağı tanısa da uzun vadede çözüm olmayacağı açıktır. İşçi sınıfına yönelik neo-liberal politikalar eşliğinde taşeronlaştırma ve güvencesizleştirme politikaları devam edecektir. İş cinayetleri artarak sürecektir. İşsizlik devam edecektir. Kürt ulusal sorununa yönelik imha ve inkar politikaları, savaş siyaseti ya da barış adı altında çeşitli argümanlarla sürdürülecektir. Kadınlara yönelik ayrımcılık ve cinayetler devam edecektir. Kısacası Türk-Kürt uluslarından, çeşitli milliyet ve mezheplerden işçi sınıfına ve halkımıza yönelik faşist saldırganlık çeşitli veçhelerle sürdürülecektir. Çünkü TC devletinin fıtratında bu vardır. Devletin varlık koşulu bu çelişkilerin yönetilmesi, baskılanması ve hakim sınıfların bekası için artırılarak sürdürülmesini koşullamaktadır.

Dolayısıyla parlamento seçimi ile AKP'de somutlanan faşist kliğin seçimler yoluyla da olsa taktiksel olarak sıkıştırılması, rahat bırakılmaması, Türkiye demokrasi mücadelesi açısından önemliydi. Ancak aldığı oy oranıyla bugün bu gerçekleşmemiş, 13 yıllık iktidarını daha da pekiştirecek bir zemini yakalayabilmiştir.

Bu (ya da aksi bir) durum özellikle devrimci hareketi yanıltmamalıdır. **Türkiye'nin başta hakim sınıfların yönetememe krizi olmak üzere, giderek bir düzen krizine dönüşen çelişkilerinin gerçek anlamda çözümü bir devrim sorunudur. Ancak bunu ifade ederken bir genelleme yapıp sorumluluktan kaçınılmamalıdır**. Anın görevi nasıl ki 1 Kasım seçimleri öncesinde hem devrimci çalışmaların yürütülüp hem de HDP'nin desteklenmesini emrediyorduysa, 2 Kasım'la birlikte devrimci görevlerin daha da arttığı bir sürece girdiğimiz unutulmamalıdır.

GAMAK işçileri direniyor!

H. Merkezi: Emek sömürüsüne karşı 17 Ekim günü greve başlayan Gamak Motor işçilerinin direnişi devam ediyor. Çelik-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu fabrikada işçiler tüm kararlılıklarıyla grevlerini sürdürüyor. İşçiler patronun verdiği son teklif olan % 8'in kabul edilemeyeceğini, kendileri tarafından başlattıkları mücadeleden geri dönüş olmayacağını, kazanana kadar mücadelelerini sürdüreceklerini bildirdiler.

Sözleşme hazırlık sürecinden bilgi veren temsilciler, taslağı işçilerle hazırladıklarını, grev öncesinde fabrika içerisinde eylem yaptıklarını ve grevi hep birlikte kararlaştıklarını söylediler.

İşçiler ayrıca, Gamak işçileriyle dayanışma ağı oluşturulduğunda grevin daha çabuk kazanımla sonuçlanabileceği mesajını verdiler.

Aydınoğlu İnşaat'ta kazanım

H. Merkezi: İnşaat İşçileri Sendikası'na üye olan 18 silim ve mermer işçisinin Aydınoğlu İnşaat'ta mücadelesi kazanımla sonuçlandı. Ücretlerinin ödenmesi için 26 Ekim günü başlatılan eylem Aydınoğlu Otel önünde yapıldı. İşçilerin talepleri aynı gün kabul edildi.

E-5 üzerindeki Mavi Evler durağından şirket önüne yürüyen işçiler basın açıklaması gerçekleştirdi. İşçilerle görüşmek istemeyen patron, işçileri "sahtekarlıkla" suçlayarak "hiçbir ödeme yapmayacağını" söyledi. Patronun görüşme talebini reddetmesiyle birlikte şirket önünde direniş başladı.

Aydınoğlu İnşaat patronu direnişin başlamasıyla birlikte sendika yetkilileriyle görüşmeyi kabul etti. Sendika avukatları ile firma avukatları aracılığıyla yapılan görüşmede firma yazılı protokol hazırladı. İşçiler de verilen söz üzerine şirket önündeki eylemlerini sonlandırdı.

İşçiler sürecin takipçisi olacaklarını bildirerek, paraları ödenmediği takdirde direnişlerine devam edeceklerinin vurgusunu yaptılar.

Divan işçileri direnişini sonlandırdı!

H. Merkezi: Koç Holding'e bağlı Divan Turizm İşletmeleri AŞ'de DİSK/Gıda-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan 55 işçi, fabrika önünde 250 gündür sürdürdükleri direnişi sona erdirdi. Eylemlere devam edecek olan işçiler, hukuki mücadeleyi sürdürecekler.

DİSK/Gıda-İş'ten yapılan açıklamada Anayasal haklarını kullanan işçilerin 250 gün boyunca polis saldırısına karşı türlü baskılara direndiği belirtildi. İşçiler yaptıkları açıklamada, 4 ayda sonuçlanması gereken işe iade davalarının 8 ay geçmesine rağmen sonuçlanmadığına dikkat çekildi.

Dayanışma olmadan direnişin 250 gün sürmesinin mümkün olmayacağı ifade edilen açıklamada, "*Direnişimiz boyunca maddi ve manevi olarak bizlere destek olan kısaca tüm emek dostlarına gösterdikleri dayanışmadan dolayı teşekkür ediyor ve söz veriyoruz, mücadelemizi sürdüreceğiz*" dendi.

Türk Telekom işçileri direnişte!

İstanbul: Türk Telekom Anadolu Yakası Baş Müdürlüğü'ne bağlı Taşeron firmada (ART) çalışan Telekom işçileri 29 Ekim tarihinde iş bırakarak iki günlük direniş gerçekleştirdi. Özgür Gelecek gazetesi olarak görüştüğümüz işçiler, arıza ve kazalardan kaynaklı maaşlarında kesintiler olduğunu, mesai paralarını alamadıklarını, çalışma koşullarından kaynaklı sorunlar yaşadıklarını, yasal olmayan kesintilerle karşılaştıklarını ve aldıkları ücretlerin geçimlerine yetmediğini anlattılar ve 2 günlük direnişlerini sürekliliştireceklerini belirttiler. İşçilerden **Emrullah Sarıca** ile yaptığımız röportajda işçilerin direnişe nasıl başladıklarını ve neler yapmayı düşündüklerini dinledik ve sizlerle paylaşıyoruz.

- Direnişinize nasıl başladığınızı anlatabilir misiniz?

- Bir buçuk yıldır maaşlarımıza zam alamıyoruz. Yeni işe alınan arkadaşlarımız var, onlar maaş olarak bizlerden daha yüksek alıyorlar. İşi bilen arkadaşlarımız daha az ücret alıyor. Bu durum işçiler arasında rahatsızlığa neden oldu. Onun için ortak bir karar aldık. Taban bir fiyat belirleyelim ve yılını doldurmuş arkadaşların zamları verilsin, eskiye dönük asgari ücretler hesaplansın ve herkesin hesabına yatırılsın diye. Şirketle görüştük ama bir sonuç elde edemedik. Mesai ücretlerimizi şirket hiçbir şekilde vermiyor. Taleplerimiz yerine getirilmediği için iş bırakma eylemi kararı aldık. İlk iki eylemimizi Pendik bölgesi olarak tek başımıza karar aldık, o zaman şirket yetkililerinden istediğimiz talepler yerine gelmediği için yasal olmayan kesintiler başladı. Herhangi bir arıza ve kazadan kaynaklı maaşlarda kesintiler başladı. Daha sonra böyle olmayacağını düşünerek bütün bölgelere çağrı yaptık ve herkes de katıldı.

Küçükyalı, Ümraniye, Dudullu, Kadıköy, kısacası Anadolu tarafındaki herkes bize destek verdi, katıldı. Yalnız birçok arkadaşımız tehdit mesajlarıyla işe geri döndü.

Örneğin Maltepe bölgesindeki arkadaşlarımız direnişe katıldılar, daha sonrasında santral amirleri **Cumali Öküzcü** onları işten atmakla tehdit etti. Arkadaşlarımız bu tehditler nedeniyle direnişi bırakıp işe geri başladılar. Direnişe başlamadan önce 2 defa toplantı yaptık, yapmış olduğumuz toplantılarda isteklerimizi beyan ettik. Ama hiçbir şekilde bununla ilgili bir geri dönüş sağlanmadı. Dolayısıyla son çare olarak eylem yapma kararı aldık. Eylemin ilk günü 400'ün üzerinde işçi olarak Anadolu yakasında direnişe başladık. 200 işçi tehdit edildiği için işsiz kalmaktan korktuğu için direnişi bıraktı. Yine belirli bir bölgede tamamen hukuksal çerçevesi içinde gerçekleştirdik. İlk gün yetkililer bize ulaştı anlaşma sağlanması için. Bizim istediklerimiz çok uçuk bir şey de değil Türkiye şartlarında rahat geçinmek adına. 200-300 lira zam yapılmasını istedik. Ama patronlar belirli bir fiyat belirlemişlerdi, o fiyatın dışına çıkmadılar. Bu süreçte arkadaşlarımız işten çıkarıldı. İşten çıkarmalar olunca maaşlardan ziyade çıkartılan arkadaşlarımızın işe geri alınması konusunda görüşmeler yaptık. Şu anda 20'nin üzerinde çıkarılan arkadaşımız var. Görüşmeler sonucunda

Telekom yetkilileriyle olsun, şirket yetkilileriyle olsun mutabakat sağlanamadı.

Şöyle de bir durum var: Şirket yetkilileri bazı arkadaşları arayarak "*Tamam sizi işe alacağız, başlayın*" gibisinden tekliflerde bulunmuşlar. Ama hiçbir arkadaşımız onlara inanmadı. Süreç bu şekilde işleyip gidiyor ve şu anda da bize ne ulaşan ne de bir toplantı yapmak isteyen yetkili var. Sadece burada bekliyoruz. Bu bekleyiş de nereye kadar gidecek biz de bilmiyoruz.

- Bundan sonra neler yapmayı düşünüyorsunuz?

- Bundan sonra hukuksal çerçevede de mücadelemizi yürüteceğiz. Arkadaşlarımıza herhangi bir şey olmaması adına, hukuka uygun, demokrasiye uygun eylem yapıcağız, oturma eylemi yapacağız. Bütün arkadaşlarla ortak karar alarak yapacağımız bu eylemleri şu süreçte bekletiyoruz, yetkili mercilerin bize ulaşmasının ardından sürecimizi başlatacağız. Ama ne yazık ki bazı arkadaşlarımız tek tek aranıyor, işyeri tarafından tehdit ediliyor. Onun haricinde yetkili merciler başka hiçbir şey yapmıyorlar.

- Direnişe başladıktan sonra Türk Telekom'un size tutumu nasıl oldu?

- Biz Telekom'un taşeron firması olan ART isimli firmada çalışıyoruz. Yetkililerle görüştük ve bu görüşme sürecinde tehdit mesajları gelmeye başladı. "*İşe başlamazsanız, işten çıkarılacaksınız*", "*Hakkınızda suç duyurusunda bulunacağız*" bunun gibi birçok mesajlar gelmeye devam ediyor. Bazı arkadaşların işten çıkarılmadığı halde evlerinin önünden gizlice şirket araçları alınmış, normalde işten çıkarılmış olsalar karşılıklı imzalar atılırdı. Ne iş yerine gidildi, ne imza atıldı. Tehdit mesajları atıyorlar bir de, "*Araçları teslim edin yoksa suç duyurusunda bulunacağız*" diye. Tehditkâr mesajlarla insanların dirençlerini kırmaya çalışıyorlar. Bizim istediğimiz tek bir şey var, o da emeğe saygı.

Munzur Su grev kararı aldığını duyurdu!

H. Merkezi: DİSK'e bağlı Gıda-İş Sendikası 26 Ekim günü, Munzur Su A.Ş. ile yapılan TİS görüşmelerinin anlaşmazlık ile sonuçlandığını açıklayarak greve gideceklerini duyurdu.

Yapılan TİS görüşmelerinde ilerleme sağlanamadığını duyuran sendika, Munzur Su yönetiminin sunduğu teklifin açlık sınırının altında kaldığını ve kabul edilemez olduğunu belirtti. Gıda-İş, sendika üyesi işçileri yaptıkları toplantıda grev kararı aldıklarını ve kararın en kısa zamanda uygulanacağının duyurusunu yaptı.

"Ürettiğimiz ekmeğe de eve götürdüğümüz ekmeğe de **sahip çıkıyoruz!**"

İzmir: İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne ait taşeron firmanın işlettiği **Kent Ekmek Fabrikası** işçileri greve çıktı.

Tek Gıda-İş Sendikası 7 No'lu Şube'nin örgütlü olduğu, İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne ait Kent Ekmek Fabrikası işçileri **30 Ekim günü** sendika ile taşeron şirket olan Grand Plaza yönetiminin görüşmeleri sonucunda istenen oranda zam verilmeyince direniş kararı aldı. Fabrikada çalışan toplam 65 işçi üretimi durdurarak fabrika önünde direnişe başladı.

Kent Ekmek Fabrikası günde 60 bin ekmek üretiyor ve bunları belediyeye ait 54 satış noktasında 65 kuruşa satılıyor.

Yoğun ve ağır şartlarda çalışan işçiler, önerilen zammı yetersiz bularak greve çıkma süresi hakkı olan 60 günün son gününde greve çıkarken Özgür Gelecek gazetesi olarak grevdeki işçilerle röportaj gerçekleştirdik.

- Greve çıkma süreci ile ilgili kısa bir bilgi verebilir misiniz?

Tek Gıda-İş Sendikası baş temsilcisi ve grev sözcüsü Erdoğan Eres: İlk olarak fabrika yönetimi ile 6 kez görüşme gerçekleştirdik. Grand Plaza yönetiminin % 8'lik verdiği bir zam oranı vardı. Bunu kabul etmemiz mümkün değildi. % 8'lik teklif bize komik geldi. Çünkü ağır şartlarda çalışıyoruz. Biz % 26'larda bir zam oranı istedik. Bu oranı görüşme esnasında düşürdük. Yüzde 15-16'lara kadar düştük, iyi niyetimizi gösterdik. Fakat şirket yönetimi, bize doğru hiçbir adım atmadı. Dolayısıyla bu aşamaya geldik. Greve çıkma süresi hakkımızı son güne kadar bekledikten sonra kullanmaya karar verdik. Halen karşı taraftan herhangi bir olumlu adım gelmedi.

- Çalışma koşullarını anlatabilir misiniz?

- İnsanların gözünde hep şu vardır; belediyede çalışan insanların çalışma sistemi rahattır, az çalışırlar. Ama bizde böyle birşey söz konusu değil. Ağır şartlarda çalışıyoruz. Şöyle diyeyim; gece 9 saat çalışıyoruz. Bu 9 saati de yoğun çalışarak geçiriyoruz. Burada 600-700 kiloluk kazanları itekliyoruz. Bel ve boyun fıtığı gibi birçok rahatsızlık yaşıyoruz. Arkadaşlarımız üretim bantıyla yarışıyorlar. O bandın hızına yetişmek için sürekli hareketliler. Dağıtımdaki arkadaşlar büfelere ekmek yetiştirebilmek için hızlı ve seri bir şekilde çalışıyorlar. Yani sürekli bir koşturmaca ve hareketin içerisindeyiz. Fabrikada yoğun bir temponun içerisinde çalışıyoruz. Aldığımız paranın fazlasını hak ediyoruz aslında.

Mesai saatlerimizin içindeki çay ve yemek saatlerinde dahi üretim durmuyor. Üretimin aksamayacağı bir şekilde belirli saatlerde birer ikişer arkadaş çay veya yemek molasına çıkıyor, diğerleri çalışmaya devam ediyor.

Şu ana kadar greve çıkmamıza, fabrikada üretimin durmasına rağmen hala fabrika yönetiminden bir görüşme talebi almadık. Katı tavırları sürüyor.

Direnişimiz kazanımla sonuçlana kadar devam edecektir.

- Taleplerinizden bahsedebilir misiniz?

- Aslında taleplerimize bakıldığında çok da bir şey istemediğimiz ortaya çıkıyor. %15 civarında bir zam konusunda ısrarlıyız. Sonuçta biz bir şekilde yaşamak zorundayız, ev geçindirmek zorundayız. Ben de dahil bir çok arkadaşın, banka borcu, kredi borcu var. Biz bunları ödemek zorundayız, ama verilen maaş maalesef hiçbir şeye yetmiyor.

Türkiye şartlarındaki geçim sıkıntısını göz önüne aldığımızda %15-16 civarındaki zam talebimiz gayet normal. Bu geçim sıkıntısının içerisinde ezilmek istemedik. Hem ürettiğimiz ekmeğe hem de eve götürdüğümüz ekmeğe sahip çıkmak istiyoruz.

Bir önceki sendikamızın başkanının sorumsuz ve fütursuz davranışından dolayı bu hale düşmüş olduğumuzu da belirtmek isterim.

Kader, fıtrat değil; işçi katliamı!

H. Merkezi: Güvencesiz, sağlıksız, kötü şartlarda çalışan işçi sınıfı katledilmeye devam ediyor.

26 Ekim'de Şirnex'e bağlı Dağkonak (Nerex) köyünde bulunan bir kömür ocağında meydana gelen göçükte 1 işçi yaşamını yitirdi. Göçükten çıkarılan işçi hastanedeki tüm müdahalelere rağmen kurtarılamadı.

28 Ekim'de İzmir'in Aliağa ilçesindeki Petkim fabrikasının PTA Ünitesi'nde açık sahada şalama ile kesim yaparken yanarak ağır yaralanan işçi hayatını kaybetti. Açık sahada şalama ile kesim yaparken hortumun gaz kaçırarak alev alması sonucu ağır şekilde yanan **Mustafa Işık** isimli işçi, kaldırıldığı Bozyaka Hastanesi'nde yaşamını yitirdi.

30 Ekim'de çatı yapımında çalışan taşeron işçi 10 metre yükseklikten düşerek hayatını kaybetti. Kocaeli'nin Başiskele ilçesinde bir fabrikanın çatısında çalışma yapan **Mennan Ceylan,** plastik olan çatı malzemesinin ağırlığını kaldıramaması sonucu 10 metre yükseklikten düşerek yaşamını yitirdi.

Emekçinin Gündemi

Sınıfın sesini yükselt; sokağı güçlendir!

Şimdi derin bir soluk alıp, yaşanan katliamları unutmadan; başımızı dimdik tutarak Cengiz, Özgüç, Hakan gibi "Biz her şeyiz" diyerek; "Ölümden öte köy yok" inancını bilincimize taşıyarak sermaye ve uşaklarının bizlere yasakladığı sokakları asla terketmeyeceğimizi göstereceğiz. O sokakları direniş halaylarıyla süsleyip, sınıfın yok edici sloganlarını haykıracak ve yaratıcı gücünün göstergelerini taşıyacağız. Fabrikalardan çıkacak, tarlalardan ayağımızın çamuru ile yürüyeceğiz alanlara. Dünyanın her yerinde sınıfın aydınlık ışığı; sokakları kana bulayanlardan ve karartanlardan korkmayıp nasıl aydınlattı ise sokakları, şimdi de o direnen tarihimize sahip çıkacağız. Sokakları işçi sınıfının, halkın iktidarı için yine yeniden pırıl pırıl aydınlatacağız.

Hiç yabancı olmadığımız katliamlar zincirine bir yeni halka daha eklendi: Ankara Katliamı. Korkakça, canice, alçakça yapılan bu saldırı, tıpkı yapanlara ve yaptıran faşist zihniyetlere yaraşır bir katliam oldu. İşçi sınıfının devrim bilincini taşıyan aklıyla ister istemez "Mertçe olsun düşmanlık da" demeden edemiyoruz. Lakin bu akıl,insani duygularla donanmış bir akıl. İşte tam da bu yüzden ne Ankara katliamını unutacağız ne de ülkemizin sınıf tarihine kanla yazılmış diğer katliamları. Ve hesap sormayı asla ertelemeyeceğiz.

Mücadele bilincimiz ve onurumuz komprador uşakların, çanak yalayıcıların canileştiği bu dönemde, insani değerler adına ne varsa yok etmeye; her insani değerin içini boşaltarak hiçleştirmeye; satın alınır bir malzemeye dönüştürmeye çalıştığı günümüzde ayakta kalmak, direnmek, insanlık onurunu ve değerlerini ayakta tutmak yine biz komünistlere düşüyor. Defalarca belirttiğimiz gibi artık fiili ve meşru mücadelenin gerektiği ve sözün bittiği yerdeyiz. Dahası yok! Faşizmin saldırmadığı alan kalmadı. Onun her girdiği yerde varlık göstermek de bizim boynumuzun borcudur. Mücadele etmekten, direnmekten ve her türlü devrimci pratikten uzak durmak yok.

Sermaye ve temsilcilerinin (AKP) savaş konsepti belli ki daha da artırarak devam edecek bir mecradadır. İktidar değişiklikleri kısmi farklılıklar yaratsa da görülmelidir ki; faşizmin, gelişen demokrasi ve sınıf hareketlerine karşı nasıl çabucak gardını aldığını, canileştiğini ve katliamcı yüzünün nasıl açığa çıktığını görmek önemlidir.

Ülkemizdeki kompradorların sermayenin çıkarlarına hizmet eden AKP gericiliğinin son 12 yılda yaşanan katliamlarının bizzat sorumlusu olduğunu, sermaye temsilcisi devletinin tarihinin devrimci, Alevi, Kürt, kadın, LGBTİ, iş cinayetleriyle dolu olduğunu tekrar gördük-görüyoruz.

AKP ve onlarla iç içe olan emperyalist ve bölgesel sermaye güçleri, bu bezirgan sultancılarına karşı çıkan devrimci, demokrat, ilerici kesimlerin üzerine DAİŞ çakallarını salarak, korkutmak, evlere hapsetmek istiyor. İstiyor ki, yaratılan vahşet tüm sınıfsal, toplumsal, ulusal, cinsel özgürlük, sömürüsüz bir dünya çağrılarını, mücadelesini bastırsın. Tekrar söylüyoruz bilsinler ki, bastırmaya çalıştıkları şey varlık yokluk meselesidir. Ne tehditler, gözaltılar, katliamlar, hücreler onu durdurabilir, engelleyebilir ne de başka şeyler.

Hesap sorma kararlılığımız hiç olmadığı kadar keskinleşiyor, düşen her canımızın bıraktığı boşluk omuzlarımızda bir yük olarak duruyor. Artık daha fazla çalışmak, daha fazla mücadele etmek, direnmek, savaşmak, çoğalmak gerek. Yoksa bu karanlık çağdan bir çıkış olmayacak. Yaktığımız ateşin aydınlığını büyütmek, sıcaklığını yaymak için, üstüne üstüne yürümeliyiz zalimin, alçağın, sınıf düşmanının! Durmak, geri çekilmek, tereddüt etmek yok! Ödediğimiz bedellerin hesabını sormak için daha başı dik, daha diri, daha atılgan, daha örgütçü, daha kararlı, daha cesur, daha devrimci olacağız.

Alanlara daha çok fabrikaların sesini taşımak, alanlara daha çok şehit düşen sınıf devrimcilerinin bilincini taşımak günki görevimizdir. Her sabah kalktığımızda daha çok Cengiz, daha çok Özgüç, daha çok Hakan olmalıyız...

Kandıra Hapishanesi'nde "özyönetim" hamlesini "sakıncalı" kabulleniş!

H. Merkezi: Kandıra 1 No'lu F Tipi Hapishane idaresi **PKK** ve **TKP/ML** dava tutsaklarının 6-7-8 Eylül tarihlerinde HDP binalarına ve Kürt işçi ve emekçilere dönük saldırılarına ilişkin ortak açıklamasını "halkı kin ve nefrete sürüklediği" gerekçesiyle engelledi, bu kararını da bir ay sonra açıkladı!

Konu ile ilgili gazetemize bir mektup gönderen TKP/ML dava tutsakları, bu açıklamanın hapishanenin Disiplin Kurulu tarafından "sakıncalı" bulunduğunu ve bu yüzden de engellendiğini belirttiler. Aynı zamanda söz konusu saldırılar sırasında protesto amaçlı 3 gün boyunca sloganlı eylem gerçekleştirdiklerini de aktardılar.

6 Ekim'de ellerine geçen tebligatta ise açıklamanın "sakıncalı" bulunarak engellenmesine ilişkin gerekçe şu şekilde belirtiliyor:

"*…Son güncel olaylar üzerinden halkı kin, nefret ve ideolojik olarak Anayasa ile belirlenmiş TC devletine kaşı terör örgütünün siyasi hedeflerini gerçekleştirmek adına rejim değişikliği veya ülkenin bir bölümünde ayrı bir yapı oluşturmak üzere toplumsal direniş üzerinden organize ederek provokasyon amacı güdüldüğü tespit edilmiştir.*"

Görünen o ki, Kandıra Hapishane idaresi, T. Kürdistanı'ndaki özyönetim hamlesinin çözümlemiş(!) ve toplumsal muhalefetin devleti "rejim değişikliği" yönünde tehdit ettiğini kabul etmiş!

Dilek Doğan Maraş'ta ölümsüzlüğe uğurlandı

H. Merkezi: İstanbul'da 18 Ekim'de evinde polis kurşunu ile vurulan **Dilek Doğan**, 26 Ekim günü yaşadığı Küçük Armutlu'da düzenlenen cenaze töreninin ardından defnedilmek üzere memleketi Maraş'a uğurlandı. Doğan, Maraş'ın Afşin ilçesine bağlı Türkçayırı Mahallesi'nde 27 Ekim günü toprağa verildi.

Cenaze sabah saatlerinde Türkçayırı Mahallesi'ndeki dedesi Mehmet Doğan'ın evine getirildi. Bir süre burada bekletilen Doğan'ın cenazesi daha sonra omuzlara alınarak mezarlığa götürüldü ve ölümsüzlüğe uğurlandı. Cenaze töreni sırasında jandarma, mahalle çevresini ablukaya aldı.

Dilek Doğan'ın babası **Metin Doğan**, cenaze aracı istediklerini ancak kendilerine müsait araç bulunmadığının söylendiğini belirterek bunun bir ayrımcılık olduğunu kaydetti.

Tel Abyad, Kobanê Kantonu'na bağlandı!

H. Merkezi: YPG/YPJ tarafından DAİŞ çetelerinden temizlenerek özgürleştirilen Tel Abyad'da halk, özyönetimini ilan etti; 21 Ekim günü Kobanê Kantonu'na bağlandı.

ANHA'nın haberine göre, Tel Abyad'da toplumun ileri gelenlerinin oluşturduğu Rûspiler Meclisi, kentin statüsünü görüşmek üzere toplandı.

TEV-DEM Yürütme Konseyi Üyesi **Ferhad Dêrik**, Tel Abyad'ın demokratik Suriye'nin minyatürü olduğunu söyledi. Derîk, Rojava üzerinde yürütülen kirli savaş politikalarının halkların birliği ve kardeşliği ile boşa çıkarıldığını belirterek bundan sonraki adımların da ortak yaşam zemini üzerinde atılacağını vurguladı. Toplantının sonunda, özyönetim ilan edilerek, kent Kobanê Kantonu'na bağlandı.

"Beyaz Toros"larla yazılan tarih ve Davutoğlu'nun takip ettiği izler!

7 Haziran seçimlerinin ardından AKP'nin yönetememe krizinin çok daha boyutlu şekilde su yüzüne vurduğu ve ciddi anlamda enerji kaybettiği bilinen bir gerçekliktir. Bu temelde açık faşizm koşullarını işler kılan hükümet, yıkımını 1 Kasım'a ertelerken, çok daha keskin şekilde saldırı politikalarını devreye sokmakta, 13 yıllık iktidarı boyunca dilden düşürmediği demokrasi türkülerini dahi unutarak, özellikle T. Kürdistanı'nda yeniden "Gayrı nizami harp" koşullarını yaşama geçirmektedir.

HDP'nin 7 Haziran seçimlerinde yakaladığı başarı ve bunun AKP'ye vurduğu darbenin intikamı "sokağa çıkma yasak"lı katliamlar olurken, devlet destekli katliamlar yeniden bir furya halini almıştır. Öyle ki, Suruç Katliamı'ndan Ankara Katliamı'na kadarki süreçte devlet eli ile katledilen sivil sayısı 200'ü aşmaktadır.

Yaşanan gelişmeler, AKP'nin "çözüm süreci" olarak işlettiği süreci sadece iktidarda kalma kozu olarak algıladığını deşifre ederken, "Sürecin buzdolabına kalkması" ile birlikte Kürt halkını nasıl gelişmelerin beklediğini de gözler önüne sermektedir. Bu noktada Başbakan Davutoğlu'nun partisinin Van Mitingi'nde yaptığı konuşması ibretlik ifadelerle doludur.

Davutoğlu konuşmasında, "huzur ve demokrasi operasyonunu" ismini verdikleri sivil katliamlar sürecini sürdüreceklerini ifade ederek "*AK Parti iktidardan indirilirse ya bu terör çeteleri dolaşacak ya da eskiden olduğu gibi 'Beyaz Toroslar' dolaşacak*" demektedir. Yani Davutoğlu açıkça, çözüm sürecinin Başkanlık sistemi taleplerine bağlı olduğunu ve tekbaşına iktidar olamazlarsa (tıpkı Tayyip Erdoğan'ın 400 vekil çıkışı gibi) sokakları kan gölüne çevireceklerini ilan etmektedir.

"Beyaz Toros"ların anahtarı AKP'nin elinde…

Davutoğlu'nun konuşması tehdit içerikli olmakla birlikte tek başına bununla da açıklanamaz. Zira ifadeler, hem 1 Kasım seçimlerine doğru hükümetin işlettiği stratejinin görüngüsü olmakta, AKP'nin 1 Kasım sonrası bir iktidar kuracaksa bunu hangi toplumsal dayanaklar üzerinden işleteceğini de gözler önüne sermektedir.

Tüm konuşma boyunca İslami değerler ve birliktelik vurgusu yapan Davutoğlu'nun bölgedeki İslami doku üzerinden siyasal söylemi kurarak Kürt ulusunun haklı mücadelesine karşı neredeyse cihat çağrısı yapacak bir algıya sahip olduğu, ifadelerinden okunmaktadır ki, bu noktada YPG'ye "kafirler" olarak seslenen DAİŞ ile aynı çizgide buluşmaktadır.

Ek olarak "beyaz Toroslar" ifadesi ile 90'lı yılların faili meçhullerine gönderme yapan Davutoğlu, AKP'nin gerilemesi ile birlikte yeniden eski yöntemlerine devam edeceklerini itiraf etmektedir. Miting sonrasında konuşma ile ilgili olarak göz boyaması tadında bir düzetme yayınlayan Davutoğlu, her ne kadar kast ettiği şeyin; iktidardan düşmeleri halinde kontrol dışı bir durumu işaret ettiğini belirtse de, bilinmektedir ki 1 Kasım'da AKP iktidardan düşse dahi 13 yıl boyunca devlette yarattıkları kadrolaşma düzeyi ile AKP'den bağımsız bir katliamın gerçekleşmesi mümkün değildir.

Ek olarak, sadece son süreçte gerçekleşen askeri operasyonlar bile göstermektedir ki, katliamcı gelenek 90'ların ANAP'ından, CHP'sinden, DYP'sinden AKP'ye geçmiştir. 90'larda beyaz Toros'lar ile faili meçhul çeteleri sokaklara salanların ideolojik devamcısı olan AKP bunu günümüzde daha resmi yapmakta, doğrudan askeri operasyonlarla kitlesel sivil katliamları gerçekleştirmekte ve bu hali ile "Beyaz Toros"ların teker izinde yürüdüğünü göstermektedir.

Bunun yanısıra, Osmanlı Ocakları gibi sivil oluşumların silah talimi yaptığı, bölgede Hüda-Par üzerinden Hizbullah gibi kontra örgütlenmelerine girişildiği bir AKP devrinde, "beyaz Toros"ların geri gelmesi değil, hiç gitmemesidir, gündem. Sedat Peker gibi devlet tetikçilerinin mitingler düzenlediği günümüzde, Osmanlı Ocakları'nın yeni Yeşil'ler, Yeni Çakıcı'lar üretmeyi hedeflediği bir iktidar döneminde, katliam imgesi olan "Beyaz Toros"ların anahtarı hala AKP'nin elindedir.

"Beyaz Toros"ların kana buladığı sokaklar…

Davutoğlu "Beyaz Toros" çıkışı ile, her ne kadar 1 Kasım öncesinde korku ve sindirme saldırılarına ufak bir ek yapmış olsa da, kitlelerin bilincinde uyandırmak istediği imgenin çoktan öldüğü ise, tarihin bize öğrettiği derstir. Ve tarihin bize öğrettiği bir diğer ders ise "Beyaz Toros"ların tarihe yazdığı 17 bin faili meçhul cinayetin bölge halkında daha kitlesel bir direniş ve teslim olmama tavrı üretmek dışında hiçbir işe yaramadığıdır.

Cemsenin, Tank'ın yeşilinden, silahın siyahına, Toros'un beyazına kadar devleti her rengi ile tanıyan bu halk, her seferinde sarı-kırmızı-yeşile bulanarak daha fazla direnişi yükseltmiş, bugün Rojava'da Davutoğlu'nun ve partisinin açıktan destek verdiği çetelere dünyayı dar etmiştir.

Bugün hala Kürdistan sokakları, beyaz Toros'ları iyi bilmektedir ve tankların palet sesleri, silah ve bomba patlamaları ile günü karşılayan Kürt halkı direnişi ile, beyaz Torosların içindekilere iliklerine kadar korku salarak, o sokakları zaferin rengine boyayacağı gün için savaşmaktadır.

Medeni Yıldırım'ın dosyası incelenememiş!

H. Merkezi: Gezi İsyanı'nda Lice'de kalekol yapımına karşı çıktığı için asker tarafından katledilen **Medeni Yıldırım**'ın davasının ilk duruşması görüldü. Geç başlayan duruşmada hakim dosyayı incelemediklerini gerekçe göstererek duruşmayı erteledi.

Diyarbakır Adliyesi'nde görülen dava önemli görülmeyerek 11. sıraya alınırken, duruşmaya Medeni Yıldırım'ın fotoğrafıyla girmek isteyen aileye hakim engel olmaya çalıştı. Sanık mahkemeye getirilmezken, avukatlar getirilmemesine itirazda bulundu. İtirazın ardından hakim de dosyayı incelemediklerini belirterek duruşmayı erteleme kararı aldı. Duruşma 8 Aralık 2015'e ertelendi.

"29 Ekim bayram değil, Roboski katliamının 200. haftası"

H. Merkezi: Şirnex'in Uludere ilçesinin Roboski köyünde 28 Aralık 2011 tarihinde TSK'ya ait savaş uçaklarının bombardımanı sonucu katledilen 34 kişinin aileleri, katliamın 200. haftası vesilesiyle Gülyazı (Bejuh) Köyü Sağlık Ocağı önünden 34 kişinin bulunduğu mezarlığına yürüdü.

Yürüyüşte, "**29 Ekim bayram değil Roboski katliamının 200. haftasıdır**" yazılı pankart taşındı. Mezarlıkta açıklama yapan **Vahit Encü**, 200 hafta önce bu ülkenin bir yanında bayram olduğunu, diğer yanının ise yas tutulduğu söyledi.

Türkiye gündeminden Roboski'nin hiçbir zaman hak ettiği önemi görmediğini belirten Encü, "*Roboski katliamını unutursak kalbimiz kurusun*" dedi.

“İlk değil bu kalp ağrısı, ilk değil bu öfke, bu isyan…”

İstanbul: TKP/ML Hapishane Kadın Komitesi, Ankara Katliamı’nın ardından “İlk değil bu kalp ağrısı, ilk değil bu öfke, bu isyan…” başlığıyla açıklama yaptı. Açıklama şu şekilde:

“*Ölüyoruz, hem de ne kadar çok! Ölüyoruz, bebek, genç, yaşlı! Ölüyoruz, kadın, erkek, LGBTİ… Ölüyoruz, Kürt, Türk, Arap, Laz, Ermeni…*

‘Ölerek barışı getireceğiz’ diyor bir yürek!

‘Korkmuyoruz, buradayız’ diye ses veriyor başka yürekler…

Sonra hep bir ağızdan ‘İSYANDAYIZ’ diye haykırıyoruz hançeremiz yırtılıncaya kadar…

İsyandayız… İsyandayız… İsyandayız… İS-YAN-DA-YIZ!

İsyandayız, bu halklar hapishanesinin duvarları yıkılıncaya dek!

İsyandayız, katil devletten hesap sorana dek!

İsyandayız, kalleşçe ölümleri alt edene ve zulmün kaleleri yıkılana kadar!

İsyandayız, halkların zaferine dek!

İS-YAN-DA-YIZ!”

O uzuvları boşa harcama, yere bırak!

İktidarın arka bahçesi spor kulüplerinin “erkekliği” her seferinde yeniden üretmesi bir tesadüf değil elbette. Hacıosmanoğlu bunun iğrenç bir örneği…

Yok yok, bu böyle olmayacak!

Küfretsen; küfürlerin hepsi cinsiyetçi, dönüp dolaşıp yine bizi vuruyor. “Kadın düşmanı”, “cinsiyetçi”, “nefret suçlusu” normalde ağır kelimeler ama bunlar kesmiyor şu anda bizi… Şu Trabzonspor Başkanı **İbrahim Hacıosmanoğlu** denilen densizin “*Öleceksek de adam gibi öleceğiz, kadın gibi yaşamayacağız*” şeklindeki nefret ve kadın düşmanlığı sözleri ve devamında güya kendini savunmak için sarf ettiği ve bilimde büyük çığır açan (!) “*Benim annem de bir kadın*” belirlemesine cevabı **Tezer Özlü**’den verelim mi?

Demiş ki Tezer;

“*İnsanlara üç çağrım var. Her bireyi insanlığa ihanet etmemeye çağırıyorum. Bugünün insanının üç uzvuna gereksinimi var:*

1) Akıl için kafaya

2) Duygu için yüreğe

3) Omurgaya: Bu da kimse önünde sürünmemek için.”

O uzuvları boşa harcama, yere bırak!

“Kadın gibi yaşamak” Hacıosmanoğlu denilen kadın düşmanı için tam olarak ne anlama geliyor bilemiyoruz ama onun bu cümlesinden anladığımız tek şey; onun biyolojik insan olmak için gerekli uzuvlara sahip olduğu ama İNSAN olabilmek için bu uzuvların esas işlevinin yerine getirmek için çalışmadığı… O zaman biz de Hacıosmanoğlu’na bir çağrı yapalım: Boş yere o uzuvları kullanma! Hiçbir anlamı yok!

Mesela kafa var ama **AKIL** yok; en basitinden “*Benim annem de bir kadın*” belirlemesinden bunu anlayabiliyoruz. Mesela yürek var ama **DUYGU** yok; mafya desen, çete desen ilk gösterilecek adreslerden biri olan Hacıosmanoğlu’nun her önüne geleni tehdit ve şantajla ayakta durduğunu bilmeyen yok zaten. Mesela omurga var ama **DİK DURUŞ** yok; maçı “bilek gücüyle” kazanmak yerine hakemleri rehin alarak kazanmaya çalışmak, katil-hırsız ve baş kadın düşmanı RTE için “yoluna ölürüm” demek onurlu bir dik duruştan nasibini almadığını gösterir.

Nefes alma, istediğimiz gibi yaşama haklarımız şöyle kenarda dursun, yaşama hakkımız zaten “adam gibi adamlar” yüzünden elimizden gasp edilmişken, cinsiyetçi-eril zihniyet yüzünden bir kapana sıkışmış şekilde yaşamaya mahkum edilmeye çalışırken; yani tüm bunlara rağmen “kadın gibi yaşama”nın kendisi direnmek anlamına geliyor oysa. Hacıosmanoğlu denilen zat “kadın gibi yaşamayacağım” diye konuştuğunda aslında kendisi açısından bir gerçeği de ifade etmiş oldu.

Ama kadınların gücü…

Yeri gelmişken “suç mahali” olan futbola dair de bir-iki kelime edelim. Daha geçtiğimiz günlerde Fenerbahçe taraftarlarının ezeli rakibi Galatasaray’ın formasını giydirdiği bir kadın kuklayı yakışını ürpererek ve bir kez daha kadın olmanın ne denli zor olduğunu düşünerek izledik. Cinsiyetçiliğin, kadın düşmanlığının, heteroseksizmin, homo-transfobinin en çok üretildiği alanlardan olan futbol bu özelliğini sürdürmeye devam ediyor.

İktidarın arka bahçesi spor kulüplerinin “erkekliği” her seferinde yeniden üretmesi bir tesadüf değil elbette. Hacıosmanoğlu bunun iğrenç bir örneği… Berabere kaldığı bir maçta kendisi gibi mafya ve çete üyesi olan kulüp yöneticileri ile birlikte hakemleri rehin alan Hacıosmanoğlu, kendisine RTE’den gelen “rahatlatıcı” telefonun ardından hakemleri bıraktı. Ama tıpkı bu ülkede kadınları ve LGBTİ’leri katledenler nasıl serbest bırakılıyor ve elini kolunu sallayarak toplum içine salınıyorsa Hacıosmanoğlu denen zat da hakkında hiçbir işlem yapılmadan ortalığa salınabiliyor.

“Bizi kadın gibi yaşatmaya kimsenin gücü yetmez” demiş ya Hacıosmanoğlu; biz de ona diyoruz ki “*Seni kadın gibi yaşatmaya kimsenin gücü yetmez ama bizi gücümüz seni de, futbolunu da, erkek dünyanı da ters yüz etmeye yeter*”! En yakınındaki Karadenizli kadınlara, Rabia’ya* baksan yeter!

*** Yeşil Yol protestolarında jandarmanın önüne geçen ve herkesin ismini “Havva” bildiği direnişçi kadın.**

Nepal Devrimci Kadın Hareketi YPJ’yi selamladı

H. Merkezi: Nepal Devrimci Kadın Hareketi (**ANWA**) **YPJ**’ye gönderdiği mektupla kadınların Rojava’daki direnişini selamladı.

ANWA adına açıklama yapan ANWA Başkanı **Amrita Thapa**, mektupta, şunlara yer verdi: “*Bildiğim ve hareketinizden öğrendiğimiz kadarıyla Kürdistan’da uzun bir süreden beri verilen ulusal kurtuluş mücadelesi önemli gelişmeler açığa çıkardı… Gelecek açısından büyük bir değer oluşturan bu düzeyleri daha da büyütmemiz gerekmektedir. Hakları inkar edilenler ve baskıya maruz bırakılanlar için mücadele etmekten ve bu zeminde ortak mücadele yürütmekten büyük onur duyuyoruz.*”

YPJ savaşçılarının bugün dünya kadınları önemli dersler sunduğunu belirten Thapa, Nepal’de gerçekleşecek 2. Dünya Kadın Konferansı’na da çağrı yaptı.

Gebze Kadın Hapishane'de tutsaklara soruşturma!

Kartal: 10 Ekim günü Ankara’da DAİŞ-TC işbirliğiyle 100’ün üzerinde kişinin katledildiği, yüzlercesini yaraladığı katliam Gebze Kadın Hapishanesi’nde tüm siyasi tutsaklar tarafından protesto edildi.

10 Ekim günü yaşanan katliamı haber alan Gebze Kadın Hapishanesi’ndeki siyasi tutsaklar gün boyunca katliamı ses çıkarma ve sloganlar atarak protesto etti. İkinci ve üçüncü gün yoğun baskılara rağmen **TKP/ML** ve **MKP** tutsakları yapılan katliamı çeşitli ses çıkarma ve slogan atma eylemleriyle sürdürdüler. Yaşanan bu protestolardan sonra hapishane idaresi siyasi tutsaklara soruşturma açarak devletin Ankara’da katletmekle yetinmediğini göstermiş oldu. Hapishane idaresi tarafından açılan soruşturmanın mahkemeye taşınması bekleniyor.

Egemenlerin kıyameti yaklaşıyor!

10 Ekim'de Ankara'da bir kez daha dağlandı yüreklerimiz! Sadece Amed ve Suruç katliamlarının değil; Roboski'nin, Soma'nın, Reyhanlı'nın, Cizre'nin, Diyadin'in devamıdır bu katliam! Aynı gün Lice'de yaptıkları katliamın tamamlayıcısıdır!

TC devleti halklara her yerde saldırıyor! Madenlerde, fabrikalarda emekçilerin yaşamını hiçe sayarak kölece koşullarda çalıştırarak katlediyor! Sadece "börek açma ve çocuk yapma" ile sınırlandırılmış bir yaşamı reddeden tüm kadınları hedef göstererek katlediyor!

Günlük kuru ekmeği karşılamak için karda kıyamette dağ yoluna düşen Kürtleri/Roboskilileri katlediyorlar. Saymak çok güçleşti artık katliamları!

Baskı, zulüm katmerlenerek artıyor! Çünkü halklarla egemenler arasındaki çelişkiler hiç olmadığı kadar artmış durumda. Yoğun emek sömürüsüne eşlik eden baskılara, katliamlara, yasaklamalara karşın, egemenler paralarını kutu kutu evlerinde saklamakta, saraylar inşa etmekte ve saflarını sürdürmektedir! Kürt ulusunun anadilini konuşmasına izin verilmezken "tek"liğin simgesi olan bayrak zorla öptürülüyor, marşlar söyletilmek isteniyor… Halklar "barış, kardeşlik" derken, onlar savaş diyor! Tam bunlar bize egemenlerin kıyametlerinin yaklaştığını gösteriyor! Alametler çoğalıyor, kargaşa artıyor…

Bilinen herkesçe görülen bir durumdur! Kıyametin yaklaşmasının iki nedeni vardır. **Birincisi**; Kürt hareketinin sadece Türkiye'de değil Ortadoğu'da büyük bir mücadeleyle elde ettiği kazanımlardır. Kürtler, Sykes Picot'tan 100 yıl sonra emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin çizdiği sınırları, kanlarıyla siliyorlar! Rojava, Türk devletinin oluşturmak istediği dengeleri alt üst etmiştir! DAİŞ'i, Rojava'ya yönelterek Kürt hareketini yeneceğini hesaplayan TC devleti tamamen yenilgiye uğramış durumdadır.

Modernist dünyanın DAİŞ karşısında yaşadığı panik PYD'yi ve dolayısıyla Rojava'nın varlığını "kerhen" kabul edilebilir durumuna getirmiştir. Bu durum politik kurnazlıkta efendilerinin ellerine su dökemeyecek kadar acemi olan TC devletinin hesaplarını alt üst etmiştir. Üstelik Rojava yetmemiş gibi bir de T. Kürdistanı'nda yani devletin sınırları içinde hâkimiyetini kaybetmeye başladığı görmesi; saldırıların başlıca nedenidir. Ama tüm ablukalarına, sıkıyönetimlerine, katliamlarına karşı T. Kürdistanı'nda hâkimiyetini kaybetmeye devam edeceği görülmektedir. "Tek"çi bir devlet için kıyametin yaklaşmasına dair en büyük bir alamet bu olsa gerektir.

İkinci olarak; Gezi İsyanı ile birlikte görünür olan muhalefetin potansiyelidir. Ayrıca somutta henüz politik önderliğiyle buluşamamış olsa da bu muhalefetin Kürt ulusunun mücadelesiyle birleşme olasılığının artık güncel hale gelmiş olmasıdır. Ankara'daki Barış Mitingi de tamamen bunu sembolize etmektedir. Temel meselenin mevcut potansiyelin örgütlü bir hale getirilebilmesi olduğu açıktır. Devletin saldırılarının hedefinin Kürt hareketinin örgütlü isyanıyla bu potansiyelin birleşebilmesi olasılığı açıktır.

Bu ikinci nedenle birlikte; doların sürekli artmasının getirdiği ekonomideki kırılganlıklar da eklenmektedir. Türkiye'nin faklı kentlerindeki yoksullukla, açlıkla yaşamları süren milyonlarca Suriyeli'nin varlığı her an patlamaya hazır ayrı bir kriz konusu olarak durmaktadır.

Özcesi tüm çelişkilerin hızlıca biriktiği ve doğru bir politik önderlik gösterilmesi durumunda kıyameti koparmanın imkânı olduğu tarihi bir süreçten geçiyoruz. Bu tarihsel süreçte, ezilen kesimler kıyameti koparıp egemenleri cehennemin dibine gönderemezse, egemenlerin kıyameti koparacağı kesindir. Burada temel sorumluluk, komünist devrimci harekettedir. Bu büyük bir iddia değildir. Aksine tarihsel varlığımızın doğal bir sonucudur. Yeter ki zamanı yakalayalım ve doğru ideolojik /politik /asker hamlelerle ileri atılabilelim.

Roboski'den Soma'ya, Ankara'ya…

"*Çoğunluk olduktan sonra devrimci taktiğe geçilmez, tersine devrimci taktikle çoğunluk olunur*." Rosa Lüksemburg'un bu belirlenmesi niceliğe ve kitlelerden kopukluğa bakıp umutsuzluğa kapılanlara vurulan şamar gibidir. Bütün devrimci hareketler, parmakla sayılacak kadar az sayıda kişiyle başlamıştır. Kitlelerin düzenle bağlarının en zayıf olduğu noktaları yakalayıp bunları sisteme karşı yönlendirenler "çoğunluk" olma yolunda başarılı adımlar atmışlardır.

Dar çevrelere, belirli mahallelere sıkışarak adımlar atmışlardır, en zayıf halkası olup olmamasından bağımsız kendi teorik dogmalarından hareketle yoğunlaşılan çelişkilere dayanılarak "devrimci taktik" oluşturulamaz. Yeterince canlılığı göstermeden, şehirlerin en ücra, en yoksul kesimlerle gitmeden, halkla birlikte yanıp tutuşmadan devrimci faaliyet sürdürülemez, bir yerden sonra tıkanır, kendini tekrarlar!

İçinde geçilen süreçte devletin savaşına karşılık halkların barışını savunmak önemli yerde durmaktadır. Fakat TC devleti kurulduğundan beri özellikle Türk ulusuna mensup emekçilere şovenizm zehrini içirmektedir. Ayrıca oluşturulan "komünizm" korkusu ve İslam'ın Muaviye yorumunu hakim kılıp mevcut devletle ideolojik yakınlığı güçlü bir şekilde oluşturması en önemli sorunlarımız olarak durmaktadır. TC devletinin ideolojik politik hegemonyasının sac ayaklarını oluşturan bu üç başlığa yönelik etkili adımlar atmadan, başarı sağlanabilmesi olanaksız gibidir. Devrimci hareketlerin kitleler içerisinde kök salamamalarının nedenlerinden biri, ideolojik hegemonyayı yeterince önemsememeleridir.

Şunu önemle vurgulamak isteriz ki; dünya üzerinde hiçbir devrim o ülkenin ezilenlerin tümünün katılmasıyla olmamıştır. Elbette ki her devrim kendi özgünlüğünde gelişmiştir ama ezilenlerin en dinamik, sistemle bağları en zayıflamış olanlarıyla başlayan hareketler, iyi örgütlenmiş partilerin öncülüğünde, mevcut iktidarın karşısında alternatif güç olabileceklerini gösterdikleri ölçüde diğer ezilenler tarafından kabul görmüştür. İktidarlar çürüdüğü, yozlaştığı oranda bu olanaklar artar, iktidarların o güne kadar en güçlü dayanakları olan ideolojik hegemonyaları sarsılır! İşte bu anları yakalayıp alternatifini sunabilenler yani doğru devrimci taktiği uygulayabilenler kendi ideolojik politik askeri hegemonyalarını oluşturabilirler.

Türkiye'de bunun koşullarının varlığından bahsediyoruz. Kürt ulusuna yönelik savaşta emekçi çocuklarının ölümü hiç olmadığı kadar tepki toplamaktadır. Kürt hareketinin 40 yıllık mücadelesiyle birlikte Kürtlerin başta anadil talebi olmak üzere çeşitli talepleri görece daha meşru görülmektedir. Bu TC devletinin sacayaklarından biri olan şovenizmin kırılması için bir fırsattır!

Muaviye'nin İslamı'na karşı Ebu Zer'in İslam'ını, yani Engels'in deyimiyle dinlerdeki "komünist çımaları" öne çıkarabilmek için de çok fazla materyalimiz vardır. Bu hem Kürt sorununda, halkların kardeşliği düzleminde öyledir; hem de Kürtlere yönelik zulüm, katliamların baskısının teşhiriyle öyledir. Ayrıca, özellikle İslamcı kimliğiyle AKP'lilerin ve başta Erdoğan'ın büyük bir zenginlik içerisinde süren yaşamları bu eksende kullanılabilir.

Ezilenlerin, gadre uğrayanların yanında olmak birlikte mücadeleyi büyütmek hak savaşı içerisine direnmek bizim temel görevimizdir. Bu çok yönlü geliştiği oranda başarılı olunacaktır. Bir taraftan her çeşit teşhir fırsatını kullanıp ideolojik/politik hegemonyalarını kıracağız, bir taraftan örgütlenmemizi oluşturacağız. Halka yönelik olan her saldırıya karşı kazanacağız! Bir taraftan devrimci şiddeti politikanın içsel bir özelliği haline getirmeyi başaracağız. Devletin şiddet tekelini kırıp halkların öfkesinin doğru hedefe, doğru zamanda ve doğru şekilde yönelmesini sağlayacağız.

Çok sayıda katliam yaşanırken bunları hesabını askeri anlamda sormak da dünün devrimci taktiklerinden biridir. Bunu yapmamak, devletin kıyametinin süresinin daha uzaması anlamına gelecektir.

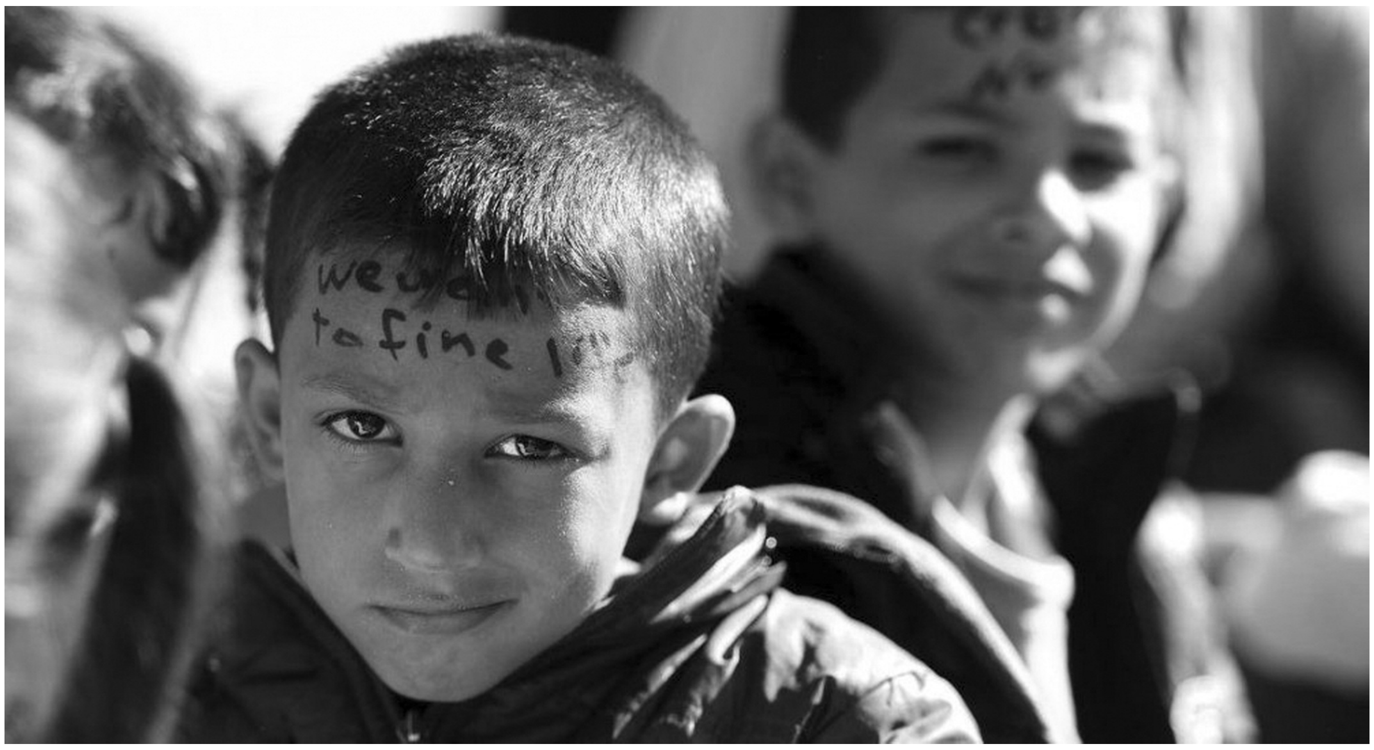
Fakat esas adım, pratik içerisine atıldığımız ve emekçililerle olan bağımızı güçlendirmenin yollarını oluşturmaya çalıştığımızda olacaktır. İşte o zaman artık Cizre'de değil 8 gün, bir saat dahi sokağa çıkma yasağı ilan edildiğinde bu devlet bin defa düşünmek zorunda kalacaktır. İşte ancak o zaman "Fırat'ın doğuşu" ve "batısıyla" birlikte kıyameti koparacak bir mücadele hattı oluşturulabilecektir.

Tüm çelişkilerin hızlıca biriktiği ve doğru bir politik önderlik gösterilmesi durumunda kıyameti koparmanın imkânı olduğu tarihi bir süreçten geçiyoruz. Bu tarihsel süreçte, ezilen kesimler kıyameti koparıp egemenleri cehennemin dibine gönderemezse, egemenlerin kıyameti koparacağı kesindir.

AB Zirvesi'nden Merkel-Erdoğan görüşmelerine…

Mültecilerin yaşamlarına karşılık "rüşvet anlaşmaları"!

Açıktır ki, yüzlerce Alân bebeğin ölümüne kapı aralayan, Ortadoğu'daki katliamlarını bu şekilde sürdüren emperyalist-kapitalist sistem ve onun ikiyüzlü politikaları her geçen gün kendini daha çok ortaya koymaktadır.

Geçmişten beri emperyalistlerin iştahını kabartan Ortadoğu topraklarında DAİŞ eliyle ve TC taşeronluğunda savaş politikaları tüm hızıyla devam ediyor. Yakın tarihini ABD-İngiliz emperyalistlerinin 2001'de Afganistan ve 2003'te Irak işgallerine dayandırabileceğimiz bu süreç, 2011'deki "Arap Baharı"nın ardından bölgeye yapılan emperyalist müdahalelere evrilerek devam etti. Emperyalistlerin savaş politikalarının DAİŞ çeteleri ve TC taşeronluğunda can bulan hali bugün Ortadoğu'yu kan gölüne çevirmiş durumda. Kuşkusuz emperyalistlerin yıllardır bölgeye saldırmalarının ve işgal ile sömürgeleştirme politikalarının sebebi, bölge halkının emek gücünün ve bölgedeki zengin yer altı kaynaklarının kendilerine aktarılma istemidir.

Emperyalistlerin tahtlarından ellerini ovuşturarak izledikleri bu savaş, ezilenler cephesinde ise katliam ve yıkım ile eşanlamlı. Yaşam hakları dahi ellerinden alınan bölge halkı, Avrupa ülkelerinin yolunu tutarken bu kez de geçiş güzergahında bulunan TC'de ölüm-emek sömürüsü ve ırkçılık çemberiyle kuşatılıyorlar; Avrupa'ya geçiş için ısrar ettiklerinde ise karşılığı insan kaçakçılığı ile birlikte yine ölüm oluyor.

Burjuva basın tarafından sıklıkla dile getirilen "daha iyi yaşam şartları için Avrupa'ya göçen" halkın gerçekliği tam olarak "Yaşamak için yine ölüme koşmaktır"! Yaşama hakları için TC'ye sığınan mülteciler burada, ilk olarak sokaklarda ölümle cebelleşmek zorunda kalırken iş buldukları takdirde ise güvenliksiz, normalin 2-3 kat altında ücretlerle çalışmak zorunda bırakılıyorlar; ev kiraları ise 2-3 kat fazla olarak karşılarına çıkıyor. Bu haliyle yaşamanın olanaksız olduğu topraklardan bir kez daha göç etmek zorunda kalan mülteciler, Avrupa'ya geçmek istediklerinde geçtiğimiz Eylül ayının başında yaşandığı gibi sınırların kapatılması, sınırda polis saldırısı tehdidi ile karşı karşıya kalıyorlar; deniz yolunda batan botlar onları bekliyor. Bu yüzdendir ki her mültecinin göç ederken üzerine aldığı ilk şeylerden biri can yelekleri oluyor.

"Mağdur" kılığına bürünen Avrupa…

TC'nin mülteci politikaları bu şekilde ilerlerken Avrupa devletleri ise mülteci politikalarını İslamofobi'yi besleyerek ırkçı bir zemin üzerinden oluşturuyor. En son Charlie Hebdo Katliamı ile yükseltilen bu ırkçı zemin Ortadoğu'daki savaş politikalarını bölgeden göç etmek zorunda bırakılan mülteciler üzerinden devam ediyor. Emperyalistler bu kapsamda 15 Ekim'de "mülteci krizi" gündemi ile toplanarak AB liderler zirvesinde TC ile ırkçılık politikalarını resmileştiren anlaşmalara vardı; ardından ise bir devamı olarak Almanya Başbakanı **Angela Merkel**, TC'nin Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan'a ziyaret gerçekleştirerek mülteciler ile ilgili özel görüşmeler gerçekleştirdi.

Zirvede yapılan görüşmeleri, AB Konsey Başkanı **Donald Tusk** "*Siz (Türkiye) bize (AB) yardım edin, biz de size*" şeklinde özetlerken anlaşmaya göre Türkiye vatandaşlarına AB vizelerinin kaldırılması süreci hızlandırılacak, mültecilere mali yardımlar yapılacak ve AB'ye üyelik yolunda yeni süreç başlamış olacak. "Mültecilere mali yardım" ile bahsedilenin, mültecilerin Avrupa ülkelerine gitmesine engel olacak TC'nin kolluk kuvvetleri için olduğu ortadadır. Kendi topraklarını mülteci akımından "korumak" isteyen Avrupa ülkeleri TC ile rüşvet anlaşması yapmıştır. Aleni biçimde mültecileri ölüme mahkum eden ve bu anlamda çift taraflı siyasi rant alanı oluşturan emperyalist ülkeler ve TC'nin bu görüşmeleri ilk değil. Alınan bu kararlar, TC'nin Avrupa Birliği ile 2 yıl önce imzaladığı Geri Kabul Anlaşması'nın (GKA) yeni bir evresini oluşturuyor. GKA ile Türkiye vatandaşlarına kolay vize/vizesiz seyahat uygulanması karşılığı Türkiye'nin AB'den sınır dışı edilen mültecileri alması kararlaştırılmıştı.

Mülteci göçünden sık sık yakınan ve bu anlamda sınırlarını kapatarak, "mağdur" rolüne bürünen Avrupa ülkeleri, TC ile yaptığı anlaşmalarla mülteciler konusundaki tüm sorumluluğu taşeronuna devretmiş oldu. "AB'ye üyelik sürecinin hızlandırılması", "Avrupa ülkelerine vizelerin kaldırılması" gibi anlaşma maddeleri ise TC için mülteci katliamına ortaklaşmakta yeterli olmuştur.

Mülteciler "külfet"miş!

15 Ekim Zirvesi'nin bir devamı 18 Ekim günü Almanya Başbakanı Angela Merkel ile Cumhurbaşkanı R.T. Erdoğan'ın görüşmesi ile gerçekleşti. Muhteşem ikili (!) yaptıkları açıklamalarda, emperyalizmin savaş politikaları nedeniyle ülkelerinden göç etmek zorunda bırakılan mültecileri bir külfet olarak nitelendirerek bir kez daha bizleri şaşırtmadı. Erdoğan yapılan görüşme sonrasında "*Önemli konu başlıklarımızdan bir tanesi mültecilerin şu andaki gerek Türkiye'deki durumu gerekse Batı'ya olan yönelişidir. Bu konuda külfet paylaşımı üzerinde değerlendirmemiz oldu*" şeklinde basına görüşmeye dair açıklamalarda bulunurken Merkel ise "*Bir mülteci hareketinin olduğunu ve çoğalabileceğini ve bu hareketin Türkiye üzerinden Avrupa'ya akacağını da görüyoruz. Bu konuda Türkiye'ye destek verilmesi gerektiğini savunuyoruz*" diyerek mültecilerin geçişinin engellenmesi karşısında Türkiye'ye verilecek rüşveti netleştirmiş oldu.

Aynı Merkel'in 15 Ekim'de AB Zirvesi öncesinde Federal Meclis'te yeni mülteci yasası görüşmelerinde konuşurken "*Şüphesiz Türkiye bu meselede kilit bir rol oynuyor. Savaştan kaçan göçmenlerin çoğu Avrupa'ya Türkiye üzerinden geliyor. Türkiye ile birlikte çalışmadan mültecilerin gelişini yavaşlatıp bir düzene koyamayız*" sözlerini hatırlamakta fayda var.

TC'nin AB üyeliğine karşı olduğunu her fırsatta tekrar eden, AKP'nin politikalarını sıklıkla "eleştiren" Merkel'deki bu "dönüşüm"ün kaynağı tamamen çıkar ilişkisi ile alakalıdır. Tıpkı emperyalist ülkelerin kıyıya vuran bedeniyle Alân bebeğin ardından timsah gözyaşları dökmesi ve sınırlarını mültecilere açacaklarından dem vurması, R.T. Erdoğan'ın B-20 zirvesinde "*Akdeniz'i mezara dönüştüren ülkeler bu vebale ortaktır, 3 yaşındaki yavrunun hesabını tüm insanlık vermeyecek mi?*" şeklinde bu ülkelere seslenmesi; kendini temize çekmeye çalışması gibi… TC'nin ve Avrupa ülkelerinin bu ikiyüzlülükleri, her kriz döneminde iyiden iyiye açığa çıkıyor. Alân bebeğin katledilişinin üzerinden henüz bir ayı aşkın süre geçmişken ve hemen her gün ölüm haberleri devam ederken, emperyalistlerin ve TC'nin rüşvet oyunları ve mülteciler için "külfet" açıklamaları gerçeği bir kez daha gösterdi.

Açıktır ki, yüzlerce Alân bebeğin ölümüne kapı aralayan, Ortadoğu'daki katliamlarını bu şekilde sürdüren emperyalist-kapitalist sistem ve onun ikiyüzlü politikaları her geçen gün kendini daha çok ortaya koymaktadır. Şimdi "Onların bu kriz halinin Ortadoğu halkının lehine çevrilmesi ise kimin elindedir?" diye sorma ve cevabı pratiğe geçirme vaktidir.

Bulgaristan mültecilere sınırlarını kapatma kararı aldı!

H. Merkezi: Bulgaristan başbakanı **Bojko Borisov** gerçekleşen Balkan zirvesinde üç ülkenin mültecilere karşı sınırlarını tümden kapatma kararı aldıklarını açıkladı.

Bulgaristan başbakanı 3 ülke başbakanlarının bir araya geldiği mini Balkan zirvesinde alınan kararın, eğer Avusturya ve Almanya hükümeti tarafından da desteklenirse derhal uygulanacağını söyledi. Bulgaristan başbakanı Borisov ülkelerinin mülteciler açısından "*yolgeçen hanı*" olduğunu bunu engellemek için ortak hareket etmekten başka çareleri olmadığını vurguladı.

Romanya başbakanı Victor Ponta ise basın toplantısında "*Eğer sınırlar kapatılacaksa bu ortak alınan bir karar olabilirdi ve biz şimdi bunu yapıyoruz*" derken, Sırbistan başbakanı Aleksander Vucic de "*Bazı ülkeler kendi sınırlarını kapatıp bizim ülkelerimizi milyonlarca mültecinin birikeceği bölge olarak düşünmesinler*" dedi.

Üç balkan ülkesi başbakanı Avrupa Birliği'nin bir güvenlik bölgesi oluşturulması konusunda Türkiye ile de bir an önce anlaşmaya varması gerektiğinin altını çizdi.

Almanya'da binlerce mülteci sınırdışı ediliyor!

H. Merkezi: Almanya'da geçtiğimiz hafta içinde yenilenen İltica Yasası kapsamında sınırdışına çıkarmalarda ciddi bir artış beklenirken, 1 Kasım'ın beklenmeden sınırdışına çıkarmalar başladı.

Resmi gazetede yayınlanan ve 1 Kasım'da yürürlüğe girmesi gereken yeni İltica Yasası ile ülkede sadece bu yıl içinde sayıları 600 bini geçen mültecilerden önemli bir kısmının da sınırdışı edilmesi hedefleniyor. Yasa ile birlikte iltica talepleri reddedilen mültecilerin sınırdışılarının kolaylaştırılmasının yanı sıra bu kişilere verilen tüm sosyal yardımların kesilmesi mümkün olacak.

İsviçre'de halk savaşçıları anıldı!

İsviçre: Şahverdi şehitleri İsviçre Partizan tarafından 31 Ekim 2015 tarihinde Zürih kentinde yapılan bir etkinlik ile anıldı.

Anma etkinliği Cengiz İçli, Özgüç Yalçın, Hakan Çakır, HPG Dersim eyalet komuta konsey üyesi Baran Dersim ve yine Dersim'de şehit düşen üç kadın gerilla için yapılan saygı duruşu ile başladı.

Sinevizyon gösterimin ardından "Halk Savaşçılar Ölümsüzdür!" sloganı ile birlikte TKP/ML Merkez Komitesi açıklaması okundu. Anmaya katılan MLKP, SYKP ve Demokratik Kürt Toplum Meclisleri adına konuşmalar gerçekleştirildi.

Ardından katılımcılara duygu ve düşüncelerini aktarmaları için söz verildi. Şair Ahmet Tan'ın okuduğu kavga dolu şiirden sonra, küçük müzik dinletisi ve anmada bulunan şehit ailesine verilen karanfil sonrasında katılanlara teşekkür edilerek etkinlik bitirildi.

Anmanın ardından Kobane dayanışma günü olarak ilan edilen 1 Kasım için aynı günün akşam saatinde, Zürih merkezinde gerçekleşen yürüyüşe Partizan okurları da Dersim şehitleri pankartıyla katıldı.

ATİK tutsakları için İsviçre'de etkinlik

Hukuksuz ve gayri-meşru bir şekilde tutuklanan, ATİK aktivist ve yöneticilerine yönelik gerçekleştirilen, tutuklama operasyonunu protesto etmek ve tutukluların özgürlüklerine kavuşturulması amacıyla yürütülen "**ATİK yalnız değildir**", "**ATİK aktivistlerine ve tüm politik tutsaklara özgürlük**" kampanyası çerçevesinde, Zürih'te bir dayanışma gecesi düzenlendi.

İTİF ve bileşenlerinin organize ettiği gece, hem katılım hem de coşku açısından oldukça olumluydu. Yüzlerce kişinin katılım sağladığı gece, ön hazırlık sürecinden gecenin sonlanmasına kadar, tüm güçlerimizin kolektif emek ve çalışması ile gecenin ruhuna uygun bir şekilde gerçekleşti. Yürütülen kampanya ile iç içe geçen ve bir kitle faaliyetine dönüştürülüp, kampanya sürecinin anlatımı üzerinden bir sahiplenme ve destek yaratılmaya çalışıldı.

Oldukça etkin sürdürülen bu çalışma sonucu, her anlamda belli kazanımlarla sonuçlanmış ve bu, hem çalışmayı yürüten aktivistlerimizde ve gecenin katılımcılarına coşku katmıştır.

Gece, tüm dünyada, demokrasi ve devrim şehitleri, özelde son dönemde Amed, Suruç, Ankara'da katledilenler ve Dersim'de şehit düşen Baran Dersim ve 3 PJAK gerillası ile 3 TKP/ML gerillası şahsında, yapılan saygı duruşu ile başladı. Ardından, gecenin anlam ve önemi üzerine, ATİK Konsey üyesi bir arkadaşımız, bir konuşma gerçekleştirerek; operasyonun nedenleri, ATİK'in duruşu ve neden hedef alındığı; buna karşı ATİK ailesinin, tüm kitlesiyle birliğini daha da güçlendirerek, kararlı ve inançlı bir şekildeki karşı duruşunu, kurumumuza ve yoldaşlarımıza her koşulda sahip çıkılıp, mücadelenin daha da kararlı bir şekilde geliştirileceğini; bu davanın, demokrasi ve devrimci mücadele sürdüren güçlere karşı, politika yapma hakkımıza yönelik genel bir yönelim olduğunu ve dolayısıyla ortak bir sahiplenme ile karşı koyusun önemine vurgu yaparak, herkesi bu davaya sahip çıkmaya çağırdı.

Gecemize, devrimci dayanışmanın güzel bir örneği olarak, devrimci-demokrat-yurtsever güçlerin kurumsal katılımı gerçekleşmiştir. Gecemize, ADHK, Yeni Dünya İçin ÇAĞRI ve Auf Bau mesajlarını yazılı olarak sunarken, gecemize katılım sağlayan, Partizan, İDGP (İsviçre Demokratik Güç birliği Platformu)/ İsviçre Seçim Platformu ve MLGS temsilcileri birer konuşma yaparak, süreci sahiplendiklerini ve ortak mücadelenin önemine değinerek, direnişin büyütülmesi çağrısını yapmışlardır.

Gecemize, tutsakları ve mücadelemizi sahiplenerek katılım sağlayan devrimci sanatçı dost ve yoldaşlarımız; Serenat Ezgican, Komün Müzik Topluluğu, Pınar Aydınlar, Grup Umuda Haykırış ve Kawa Urmiye, Hıdır Çayan, birbirinden güzel ezgi, mars ve şiirleriyle, tutsak yoldaşlarımızla kurduğumuz mücadele ve duygu köprüsüne katkılarıyla, duruşlarıyla, devrimci sanat cephesinden omuz vermişlerdir.

Coşkunun ve kararlılığın yüksek olduğu gece, birlikte söylenen ezgiler, marşlar ve çekilen ortak halaylarla, aynı coşkuyla sonuçlanmıştır. (**Gece Tertip Komitesi**)

Zürih Gençlik Kültür Evi'nde Kültür Sanat Söyleşisi

Zürih Gençlik Kültür Evi Kültür Sanat Komisyonu olarak genel bakış açımız ve kültür sanat üzerine söyleşi adına gerçekleştirdiğimiz etkinliğimizi anlatan gönlümüzden kopan bir yazı.

İlk olarak bu etkinliği neden yapma ihtiyacı hissettik ve esasta neye hizmet etmesini istiyoruz ondan bahsedelim.

Onlarca yıldır kültür sanat konusunun önemliliği üzerinden çalışmalar yapılıyor ya da yazılar yazılıyor olsak da bu konunun yeteri kadar önemsenmediği düşüncesini yakıcı olarak hissettik. Kültürel Çalışmaların önemsenmeme konusu Ne yazık ki bize, basit bir tespitten daha ziyade pratikte çalışmaların tali durumuna düşmesi ile hissettirdi. Teorik olarak kültür sanatın önemli olduğu gerçekliğini bilmekle yetinmek hemen hemen her alanda yaşanıyor.

Kültür sanat neden önemli ya da önemli olduğunu nasıl bilince çıkarırız konusu üzerinden neler yapabiliriz sorularını tartışmak gerektiği konusunda hem fikir olarak bir çalışma tarzı izlemeyle karar verdik kültür sanat komisyonu olarak. Bahsettiğimiz ya da yapmak istediğimiz anlatılan bir konu ve dinleyen insanlarla yapılan bir etkinlik yapma anlayışı da olmamalıydı. Bu düşüncelerle etkinliğimizi amatör ve profesyonel kültür sanat alanında çalışmalar yapan kişilere sohbet ortamı ile ileriki çalışmalardaki konulara da ışık tutması için geniş bir tema ile çağrımızı yaptık.

Bu düşüncelerle 24 Ekim tarihinde Grup Umuda Haykırış'ın tartışmalara yön verdiği etkinliğimizi Pınar Aydınlar'ın da katılımı ile gerçekleştirdik.

Etkinliğimize Dersim'deki operasyonlarda ölümsüzleşen 3 YJA STAR gerillası ve 3 TKP/ML TİKKO halk savaşçılarını anarak başladık. Aralarında amatör ve profesyonel olarak kültür sanatla ilgilen kişilerin olduğu söyleşi adi altındaki toplantımıza yaklaşık 40 kişi katıldı.

Etkinliğimiz **Umuda Haykırış**'ın "Sanat nedir" ve "Sanat/siyaset ilişkisi" üzerine kısa sunumun ardından tartışma bölümüne geçilmesi ile devam etti.

Tartışmalar sanatın ve siyasetin diyalektik bağı olduğu konusu üzerinden şekillendi. Sanatın bir kalıba sokulamayacağı kişiden kişiye ya da sanat dalları arasında farklılıkların olacağı vurgusunun yapıldığı etkinliğimiz önümüzdeki çalışmalarımızın konusu için de yol gösterici oldu. Çok geniş bir konu olması sebebi ile bu konunun daha çok tartışılması bu tarz toplantıların daha çok yapılması gerektiği vurgusu ile etkinliğimizi sonlandırdık.

Bu çalışma, geniş katılımlı ilk çalışmamız olmasına rağmen çalışmamızın olumlu geçmesi hem bizim ileriki çalışmalarımız için hem de kültür sanat çalışmalarının devamlılığı ve kafa akıllılığın sağlanabilmesi için önemli bir yerde durmaktadır. **(atik-online sayfasından alınmıştır.)**

Cengiz, Hakan ve Özgüç anısına…

Şu dağda gezen yoldaşlara bakın! Gülümseyen gözlerine…

Emeğiyle çalışıp yoksulluk ve yokluk içinde yaşamak zorunda bırakılanlar **"kader"**lerine öfke duymakta, itirazlarını yükseltmektedir. Durumlarından memnun olmayanların sayısı özgürlük ve mutluluk arayışları her geçen gün daha çok çoğalarak büyümektedir. Bir yandan bu durum yaşanırken onlar adına, onlara rağmen, onlar için konuşanların sayısı hiç de az değildir. **"Solculuk-modernite"** adına yola çıkan birçok kesim "**ilericilik ve özgürlük**" ile ilgili fazlasıyla cümleler kurmaktadır. Gerçekliğine ve gerçekleşeceğine inanmadan konuşanların sayısı ise hayli kabarıktır. Birbirine benzeyen ve aynı zeminden çıkan uyumsuz sesler hiç eksik olmamaktadır. Kurulan cümleler yavanlığından bir şey kaybetmeden sür-git devam etmektedir.

Gerçekliği yansıtmayan ve geleceği tanımlamayan anlayış ve yollar nihayetinde kesişerek birbirine karışmaktadır. Düşünceler çakışarak, çatışarak; kaos, anlaşılmazlık ve gerçekleşemezlik içinde hızla ortaya sürülmeye devam ederken emekçilerin-ezilenlerin umut ve gelecek dolu arayışları ile beklentileri kah yükselerek kah alçalarak ancak azalmadan devam etmektedir. Büyük kalabalıkların yaşadıkları şehirlerde bunlar yaşanırken "batı"daki şehirlerden çok uzakta haber kaynaklarında adı **"terörist"** olarak geçenlerin yaşadığı topraklarda durumlar çok farklıdır. Fikir ve düşünceler başka bir mecranın çelişkileri üzerinde olgunlaşarak oluşuyor. Oralarda insanlar başka dilden konuşuyor. Başka dilde türküler söyleniyor ve ağıtlar yakılıyor. Özgürlüğün özü başka dilde konuşuluyor ve anlaşılıyor. Başka kaynaktan besleniyor cümleler.

Ülkenin doğusu denilen Kürdistan topraklarında kartalların, atmacaların, şahinlerin ve en yırtıcı kuşların mekan eylediği, dağ keçilerinin uğrak yeri olduğu mor renkli yüksek dağların en dipsiz mağaralarında, yer altı sığınaklarında isimleri ez az bilinen yürekli insanlar yaşar. Uçsuz bucaksız derin vadilerde ve uçurumlarda sesini yeterince duyuramayan cümlelerle ideallerini yeterince ifade edemeyen bu insanların yaktığı ateş önce çobanlar tarafından, sonra en yoksul damlı evlerden görülür. Yaşanan ve yaşanıyor olan tüm karanlığı parçalayarak çoğalarak büyüyen bu ateşin görüntüleri yavaş yavaş köylerden ilçelere, sonra da yoksul nüfuslu katliam yaşamış şehirlere yayılır, buralarda Dersim görülür. Küçük ancak bir o kadar güçlü özgürlük ateşinin en çok alçak damlı yoksul emekçi evlerden görülmesi onların seslerinin duyulmasının tarihi yeni değildir. Adına Kaypakkaya denilen bilge insandan bu yana tarihin dili böyle yazılmaktadır.

Diyalektiğin çelişkili akışı böyle gitmektedir. Kaybedecek hiçbir şeyleri olmayan bilinçli ve yürekli, bir avuç özgürlük tutkunu insanın yaktığı bu özgürlük ateşine en çok yoksulların ilgi duymasının nedeni güçlüdür. En çok onlar bu isimsiz unvansız insanların konuştuklarına kulak verip, dinliyor. Ve onların söylediklerine inanıyorlar. Küçük ve kuru bir mağaradan başlatılan kurtuluş mücadelesinin sesi giderek duyulur, görülür, hissedilir oluyor. Yakılan her kıvılcımın öncelikle ateşe sonra da yangına çevrilmesinin ardında güçlü bir ideolojik temel ve bu ideolojinin sahibi bir parti vardır.

Ateşe dönüşen mütevazı ancak bir o kadar da iddialı bu kıvılcım yoksulların bilinç dünyalarında muazzam bir farkındalık ve uyanış yaratmaktadır. Kendilerini namlularla tanımlayanların sesi duyulan başka hiçbir sese ve kurulan hiçbir cümleye benzemez. Çünkü onların felsefeleri çelişkidir. Onlara ait özgürlük ve kurtuluş tutkuları ve idealleri olan her şey buradan beslenir. Namlulardır onların akıl ve yürekleri. Namlulardır onların vicdan ve onurları. Namludan çıkan kurşunlardır onların politik cümleleri. Dağlardır onların eğitim ve soluk yerleri. Ormanlar ve sarp vadilerdir onların vazgeçemedikleri uğrak yerler. Yürüyüşleri, gecelerin kör karanlığıdır. Varış anları şafağın ilk ışıklarıdır. Gülüşleri ve dokunuşları sessizdir. Bekleyişleri sabırdır. Umutları bitmeyen türküdür. Adları gerillladır.

Solukları ve yürüyüşleri uzun olan gerilla mücadelesi zorluklarla doludur. Bu yolun yoldaşlarının dostlukları hiçbir şeyle satın alınamayacak kadar değerlidir. İdealleri soylu ve kodları yücedir. Bundandır ki yoksulların her zaman asla vazgeçemedikleri gerçek dostlar olmaktadırlar.

"Şu dağdaki gezene bak
gözlerinin rengine bak.
dağlarda talan olur mu dosta hiç yalan…
ölürsem duyan olur mu?"

Bilinçleri özgürlük ve idealleri gerçek olan eli silahlı bilge insanlar, bu yıl hiçbir yürüyüşün yürüyemeyeceği riskli yolları yürüdüler ve yazamayacağı kadar derin ve bir o kadar anlamlı sözleri yazdılar yoksulların devrim defterine. Zalimler tarafından gerçekleştirilen her katliamın ardından sormadık hesap bırakmadılar. Toplumun tüm ezilen ve sömürülen kesimlerine yönelik mutlaka söyleyecek şeyleri olan ciddi bir pratiğin riskli yazıcıları oldular. Önce hainleri ve işbirlikçileri ciddi bir şekilde uyardılar; sonra düzelmemekte inatla ısrar eden bazılarından namluların ucuyla hesap sordular.

Kadınlara kalkan en vicdansız zalim eli kadın gerillalar kırdı. Onlar, kurtuluş şiarının isimsiz gerçek yazıcıları oldular. Eğer katledilen kadın bir Kürt kadın gerillası, özgürlük düşünün narin bir nergiziyse intikam ve hesap soruculuk daha acımasız ve sert, duyarlılık ise daha üst boyutta olur. Emekçi kadınlara kalkan her elin kırılacağı mesajını namlularıyla yazdılar dağlara, taşlara. Sonra da gökyüzünde uçan kuşlarla haber saldılar dört bir yana. Namlularla yazılan politik mesaj yayıldı dört bir yanda umut ve adalet bekleyen kadınlara. Şiarları ise yıllardır söylemek duyurmak istedikleri özgürlüğün sesi oldu.

Gençliğin bitmez tükenmez özgürlük özlemini ve düşünü Rojava'ya elleriyle taşımak isteyen devrimci gençleri katleden, bedenlerini parçalayan zalimlerin karşısına ilk dikilen oldular. İlk meydan okuyan, karşı duran, hesap soran isimsiz unvansız gerilla oldu. **"Bu meydanı kanlı meydan"** yaptırmayız diyen gerilla oldu. Durdu zalimin karşısında. Çıkıp dikildi korkusuzca katillerin karşısına.

"*Zalimin zulüm sistemi, sömürücünün ağır sömürüsü onları koruyan asker polisi varsa işçileri-emekçileri koruyan onların güvenliğini sağlayan gerilla var*" dediler. Yolların güvenliğini alarak mazlumların bilincine özgürlüğün ve kurtuluşun dilini yüklediler. Devrimi konuştular samimi içten dilleriyle. Demokratik halk devriminin, gerilla savaşının kaçınılmazlığını ve zorunluluğunu anlattılar. Bu soylu anlatıda ne bir kibir ne de kendini beğenmişlik vardı. Halka, silaha sahip olmanın dilini asla kullanmadılar. Ne bunu gösteren basit bir davranışa tenezül ettiler ne de bunu ima eden bir tutuma girdiler. "*Silah taşımak, halka hizmet etmektir. Bu bir alçak gönüllü politik görevdir*" dediler.

"*Akıllı ol devlet burası Cizre'dir!*" diyenlerin yoldaşı oldular. Nusaybin'de, Lice'de, Farqin'de, Varto'da Kürt halkına-çocuğuna kalkan her faşist işgalci eli kıran pratiğin sahibi oldular. "Tam özgürlük", " tam hak eşitliği" diyerek, bilinen, en çok ihtiyaç duyulan şiarın yeniden taşıyıcısı oldular. "Unutulan" ancak unutulması durumunda en çok kaybın yaşanacağı bir temel ilkenin yeniden hatırlatıcısı ve savunucusu oldular. Bir dönem duvarlarına yazılan "Partizan"ın yiğit, onurlu dürüst sesi oldular. Cizreli-Farqinli çocuk dikkatle dinledi bu unutulmaması gereken şiarı. Ve Partizanlara selam yolladılar, hendek kazıp direndikleri sokaklardan.

Barışın kardeşiliğin eşitliğin özlemini çekenlerin bedenlerini parçalayanların ana-kardeş ve eşlerini, biriken yığılı morglarda arayanların hesabını namlularla soran onlar oldu. Bir kez daha "Lafla hesap sorulmaz. Bizde hesapları namlular sorar" türküsünü en canlı militan sesle dinlettiler. Konuşamayan, yürüyemeyen, susup umut-adalet arayanların en çok olduğu bir dönemde namluya sürülmüş yiğit Partizanlar oldular.

Bu onurlu direngen büyük yolun korkusuz yolcularından parti adları **"Yurdal-Ünal-Sefkan"** üç yoldaş zalimler tarafından katledildi. Toprağa düşen devrim tohumları oldular. Her vicdan ve onur sahibi yoksul gibi sokaklara çıkıp haykırmak, isyan sesimi dağlara, devrim sloganlarımı meydanlarda biriken sayısız kalabalıklara yollamak istiyorum. Hiç olmadığı kadar öfkemi anlatmak istiyorum. "*Şu dağda gezen yoldaşlara bakın! Ölürken adı en az duyulanlara bakın. Onları öldü sanıp sevinenlere mezarlıklarda aramamızı bekleyen budalalara bakın*" demek istiyorum. Mercanlarda-Munzurlarda kızıl bayrak sallandıranlar hiç olmadığı kadar yanımızda, yakınımızda, yanıbaşımızdadırlar. Duvarda başucumuzda asılı duran hiç eksik olmayan gülümseyen resimlerdedir. Onlar isyan afişlerimizin kızıl renklerinde yaşıyor. Dudaklarımızda asla eksik olmayan devrim sloganlarımızda yankılanıyor. **Yurdal-Ünal-Sefkan** olan yoldaşlar ölümsüzdür.

Onlar ölmediler yok! Dağların en yüksek zirvelerinde gerilla duruşlarıyla yine dimdik duruyor, gülümseyen renkli gözleriyle dünyadaki tüm mazlumlara el sallıyorlar. Her zamandan daha çok devrimin, yoksulun yoldaşları olmaya devam ediyorlar. (**Rojava'dan bir TİKKO savaşçısı**)

Kavgada Ölümsüzleşenler

Hüseyin Akdemir: 1966 doğumlu Akdemir, Trabzon Zigana tünelinde yaşamını yitirdi.

Veli Karasu-Eşref Şahlar: 1962 yılında Dersim'de doğan Veli Karasu, Adana'da gençlik faaliyeti içinde iken tanışır Proletarya Partisi'nin düşünceleri ile. Eşref Şahlar da tıpkı onun gibi devrimci düşüncelerle öğrencilik yıllarında tanışmış bir devrimci idi. 8 Kasım 1979'da İGD, DDKD, SGB ve Emeğin Birliği sosyal faşistlerinin ortaklaşa kurduğu tuzakla katledildiler. Bu faşistlerin elebaşları TKP/ML Adana Parti örgütlülüğü tarafından cezalandırıldı.

Nubar Yalımyan: Ermeni milliyetinden olan Yalımyan, Mardin'den İstanbul'a göç etmiştir. 1976 yılında Proletarya Partisi'nin düşünceleri ile tanışır. 1978 yılında Hollanda'ya yerleşir ve burada da aktif faaliyete devam eder. 5 Kasım 1982'de Utrechk kentinde MİT tarafından katledildi.

Ali Haydar Aslan: 8 Kasım 1983'te Nazımiye merkeze bombalı pankart asmak isterken bombanın elinde patlaması sonucu yaşamını yitirdi.

Fethiye Batmaz: Henüz lise yıllarında gerillaya katılan Batmaz 7 Kasım 1993'te Hozat'ta çıkan çatışmada yaşamını yitirdi.

Muharrem Yiğitsoy-Aşkın Günel-Cafer Kara: 2 Kasım 2004 günü Halk ordusu gerillaları TC ordusunun pususuna düştüler. Bu çatışmada Muharrem Yiğitsoy ölümsüzleşirken bundan bir hafta sonra 9 Kasım günü Aşkın Günel ve Cafer Kara, Karderesi mezrasında pusuya düştü ve son mermilerine kadar çatışarak şehit düştüler.

Şehitlerimizin ardından ne yapmalı?

Suruç katliamı sonrasında, devletin halka ve öncülerine yönelik saldırıları çok kanlı bir şekilde sürüyor. Özellikle T. Kürdistanı'nda mahalleler bombalanıyor, abluka uygulanıyor ve bebeğinden yaşlısına siviller katlediliyor. Devlet, tekçi faşizan politikasının karşısındaki tüm muhalif kesimlere saldırıyor, örgütlü büyük bir şiddet/baskı aygıtı olduğunu tekrar ve tekrar gösteriyor.

Fakat tüm saldırganlıklarına rağmen, en son Ankara'da olduğu gibi katliamlarına karşın, ezilenlerin demokrasi, özgürlük, eşitlik mücadelesini yükseltip, devrimle sonuçlandırmak için dağlarda, ovalarda, şehirlerde savaşan, canlarını hiç tereddütsüz feda eden, silah elde toprağa düşenler de var. Dersim Şahverdi'de Cengiz, Hakan ve Özgüç yoldaşlar da Halk Savaşı'nda ölümsüzleşerek, ezilenlerin devrim mücadelesinin neferleri olarak şehit düştüler.

Faşizmin olduğu bir ülkede devrim mücadelesinin başından sonuna kadar silahlı olması zorunludur. Silahlı güçlerini oluşturmayan, savaşa göre yapılanmayan hiçbir hareketin, baştan sona silahlanmış egemenler karşısında şansı yoktur. Kaypakkaya yoldaşın çok doğru bir şekilde vurguladığı gibi, barışçıl bir şekilde bütün ülkede örgütlenmiş olsa bile şansı yoktur. Silahlı mücadele zorunluluğunu, kuruluşundan bugüne hareket noktası olarak alan bir kolektif olarak çok sayıda şehit verdik, daha vereceğimizi de biliyoruz.

Her şehidimizin yaşamından, mücadele tarihinden öğrenmeliyiz. Onların her birinin mücadelede sonuna kadar gitmelerini sağlayan; halk sevgisinden, zulme karşı isyan duygularından, mücadeleye olan bağlılıklarından ve sürekli kendilerini aşmalarından öğrenmeliyiz. Cengiz, Hakan ve Özgüç yoldaşları yakından tanıyanlarımız anlatacaklardır mücadeleyle örülen yaşamlarını.

Bunlarla birlikte üzerinde durmamız gereken, her bir şehidimizin geride kalanlara yüklediği sorumluluktur. Bu sorumluluklarımızın ne kadar farkındayız? Farkına vardığımız ölçüde de yerine getirebilme iradesini gösterebiliyor muyuz? Yoksa, şehitlerimizle olan ortak "anıları" anlatıp belirli bir süre yoğun duygular yaşayıp sonra her zamanki rutinimize mi dönüyoruz? Şehitlerimize karşı olan duygularımızı politikleştirebiliyor muyuz? Şehitlerimizden sonra; hem kendimizde hem yoldaşlarımızda ve kolektifimizde mücadelenin büyütülmesine yönelik adımlar atamıyorsak, inancımızı, öfkemizi, acımızı, isyanımızı kolektifleştiremiyorsak duygularımızı politikleştiremiyoruz demektir; şehitlerimize verdiğimiz sözü yerine getiremiyoruz demektir.

Duyguların politikleşmesi eylemlikle olur!

Lenin, Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi'nin tarihinde önemli bir döneme işaret eden kitabına "Ne Yapmalı?" ismini vermiştir. Bunu tesadüf olduğunu düşünmemiz için hiçbir sebep yoktur! Lenin devrimci bir insanın temel sorunu önümüze koymuştur. İdeolojik-politik ve örgütsel olarak, içinde bulunulan durumu daha ileriye taşımak, mücadeleyi nihai hedef doğrultusunda büyütebilmek için sorulması gereken soru "ne yapmalı?"dır. Bu soruyu temel almak ve çözümler oluşturmaya çalışmak; teori ve pratiğin birleşme çabasına işaret eder. Yetinmecilikten, kendiliğindencilikten, kısır döngüden sıyrılış anlamına gelir.

Son aylarda yaşanan kitle katliamları, T. Kürdistanı'nda yaşanan katliamlar, baskı ve ablukalar karşısında kitlelerin önemli bir kesiminde öfke ve isyan duygusunun oluştuğunu görüyoruz. Fakat bu duygular kadar, bu saldırıların karşısına nasıl çıkılacağını bilemememin yarattığı şaşkınlık, geri çekilme, örgütsüzlüğün getirdiği ürküntü ve sahipsizlik duygusunun da ortaya çıktığını görüyoruz. Bazıları bunu "travma hali" olarak değerlendirip, içinden çıkışı anıların anlatımına, acıyı birlikte yaşamaya indirgeyebilmektedir. Bu durum çözümsüzlüğü derinleştirmektedir. İşte tam da bu noktada örgütlü, devrimci güçlerin mücadeleyi büyüterek, hesap sorma bilinciyle harekete geçmesi kitlesel olarak oluşan bu duyguları toplumsallaştırabilmeleri hayati önem taşır. Duyguların politikleşmesi tüm bu yaşananların nedenlerini ortaya koymak ve sisteme yönelebilmekle gerçekleşmektedir.

Diyalektik materyalizm, "**önce pratik**" der! Düşünceler, duygular, maddi yaşam tarafından şekillendirilir. Kaçtıkça **korku büyür**. Saklandıkça **tedirginlik artar**. Uzak durdukça **yabancılık boyutlanır**. Katliamlara uğradıkça hesap soramamak **yılgınlığı artırır**. Şehitlere verilen kavgayı büyütme sözü tutulmadıkça **inanç azalır**… Duygularımızdaki değişimin pratikten asla kopuk olmadığını görmeliyiz. Gücümüzün farkına varmak bizi cesaretlendirir! Mevcut durumu yani gerçekleri kavramak sorumluluklarımızı netleştirir. Pratiğin içerisine girdikçe yaşam yakalanır.

Örnek verelim. Az ücret aldığı ve çalışma koşulları kötü olduğu için patronuna öfke duyan bir işçiyi düşünelim. Bu işçi gidip patronu dövmekle, çaktırmadan iş yavaşlatmakla ya da makinelere zarar vermekle bu öfkesini gidermeye çalışabilir. Veya "ne yapabilirim ki?" deyip içi içini yese de bireysel olarak bile hiçbir şey yapmayabilir. Bu öfke duygusunu, kendisi gibi işçi olan arkadaşlarıyla kahvehanelerde paylaşabilir, okkalı küfürler eşliğinde belli bir rahatlama sağlayıncaya kadar tartışabilir… Bunların hepsi öfke duygusunun, mevcut koşulları etkileyip değiştirecek bir güce sahip olamadığını gösterir. Ama bu öfke duygusu hakkını alma, sömürüyü yok etme mücadelesiyle birleşip, politikleştirildiği oranda şekil almaya başlar, devrimci bir niteliğe bürünür; kendine ve sınıfına güven, inanç, coşku ve isyan olarak ortaya çıkar.

Veya her gün şiddet gören bir kadının "koca"sına karşı duyduğu korkuyu ele alalım. Her şiddetten, küfürden, yok sayılmadan sonra çocuklarına sarılıp ağlama dışında elinden bir şey gelemeyeceğini düşünen bir kadın; sürekli korkusunu büyütür. Asla gücünün farkına varamaz ve giderek zayıflaşır! "Biraz da erkekler ölsün!" diyemez. Kadınların yaşadığı bu korkunun üzerine gitmek ve duygularını politikleştirebilmek yani özgürlük yolunda "ne yapmalı?" sorusunu toplumsal gerçeklikle birlikte sorabilmek duyguların politikleştiği momenttir.

Özcesi duyguların nasıl şekil alacağı, nereye akacağı ve etki gücü içine girdiğimiz toplumsal pratikle nasıl ilişkilendiğimizle birebir bağlantılıdır.

Politik çalışma esastır!

Mao, "*Bütün çalışmaların can damarı politik çalışmadır*" der. Ekonomik, askeri, dinsel, ekolojik, meselelerden kadın sorununa, semtlerdeki uyuşturucu-çete sorunlarına kadar toplumun her kesiminde yaşanabilecek tüm bu çelişkileri; siyasi iktidara karşı birleştirebilmek politik çalışmanın özüdür.

Şehitlerin ardından oluşan duyguların, hesap sorma bilincinden ve toplumsallaştırılıp sisteme yöneltilmesinden uzak bir şekilde yaşanması yılgınlığı besler. İnançsızlığı körükler!

Bu kapsamda şehit ailelerinin, katliamların hesabını sorma amaçlı bir araya getirilebilmesi, eylemli bir hattın oluşturulması demokratik alanda akla ilk gelen seçeneklerdendir! Buna dair, başta HDK olmak üzere, çeşitli devrimci demokratik kurumlarda aktif bir şekilde girişimlerde bulunulabilir, harekete geçirmeye çalışılabilir.

Bunun dışında devrimciler olarak tüm çalışmalarımızda bu katliamların hesabını askeri olarak sorma hedefiyle hareket etmeliyiz. "Katilleri tanıyoruz!" sloganı, sadece pankart ve afişlerde kalmamalıdır! Önemle görülmelidir ki, her bir militana fazlasıyla iş düşmektedir. Ancak halka karşı duyulan sevgi, kolektife duyulan inanç ve şehitlere duyulan bağlılık mücadeleye akıtılırsa bu işlerin sorumlulukları gereği yerine getirilebilir. Baskıya, sömürüye, katliamlara karşı canını feda etmekten çekinmeyenlere, silah elde toprağa düşenlere, Cengiz, Hakan ve Özgüç yoldaşlara verilmiş sözler ancak böyle yerine getirilir.

“Çocuklarımızı da, düşüncelerini de savunmaktan asla vazgeçmeyeceğiz!”

Dersim’in Pulur (Ovacık) ilçesi Mercan Şahverdi mezrasında şehit düşen **Cengiz İçli**, **Özgüç Yalçın** ve **Hakan Çakır**’ın cenazeleri Elazığ Savcılığı’nın keyfi uygulamaları nedeniyle günlerce ailelerine teslim edilmedi. Adli Tıp kapısında **Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri** (PŞTA), şehit gerillaların yakınları, yoldaşları ve avukatları günlerce polis tacizine ve baskısına maruz kaldı. Devletin cenazelere yönelik keyfi uygulamalarını **Açılım Hukuk Bürosu** avukatlarından **Kemal Toraman** ve PŞTA faaliyetçisi **Semiha Köz**’den dinledik.

- Dersim’de şehit düşen gerillaların cenazeleri günlerce ailelerine verilmedi. Konuya ilişkin yapılan hukuksuzluğu aktarabilir misiniz?

Av. Kemal Toraman: Evet, ne yazık ki, Rojava’dan beri böyle bir uygulamayla karşı karşıyayız. Gerilla cenazelerinin keyfiyetle alıkonulması genel bir politika hâline geldi. Bu uygulamanın pozitif hukukta bir karşılığı yok. Cengiz, Hakan ve Özgüç’ün cenazeleri için de aynı şey geçerli. Cenazelerde ailelerinin yüzde yüz teşhisi söz konusudur. Üstelik üçünün de bir hapishane geçmişi var. Yani gözaltı ve tutuklama sırasında alınan parmak izleri var. Teşhis kesin olmasına rağmen ailelerden kan örneği alınarak moleküler inceleme yapılmasının Ceza Muhakemesi Kanunu’nda (CMK) yeri yok. Uygulama tamamen keyfiyete dayanıyor.

Av. Kemal Toraman

Üstelik savcıların moleküler inceleme kararı alması CMK’nın izin verdiği bir yetki değil, kanun bu yetkiyi açıkça ve sadece hâkimin veya mahkemenin uhdesinde olacak şekilde düzenlemiş bulunuyor. Bütün bu hususları ilk aşamada belirtmemize rağmen savcı bizi dinlemek istemedi. Hatta teşhis işlemine katılmamızı polis zoruyla engellemeye çalıştı. Devamında bu fiili karara itiraz ettik ama aynı hukuksuzlukla ret kararı verildi.

- Bu tarz uygulamalarda ailelerin ve yakınların hukuksal olarak neler yapabileceğinden bahsedebilir misiniz?

- Uygulama hukuksuz-fiili olduğu için aileler veya yakınların fiili baskı kurmaktan başka çareleri yokmuş gibi görünüyor. Elbette bu son olayda ailelerin kan örneği vermemek gibi bir tutum sergilemesi sonraki hukuki süreçte elimizi güçlendiren bir hususa dönüşebilirdi. Fakat bu, polis tarafından cenazelerin daha fazla süreyle alıkonulması tehdidine dönüştürüldüğü için pek mümkün olmuyor.

Şu aşamada ret kararı verilmiş bir itiraz dilekçemiz var. Yeni bir itirazla ret kararı Malatya Sulh Ceza Hâkimliği’nin önüne gidecek. Ne yazık ki, yeni bir ret kararı bekliyoruz. Sonraki aşama Anayasa Mahkemesi’ne bireysel başvuru süreci olacak.

- Cenazelerin alınması sürecinde dikkatinizi çeken başka bir husus oldu mu?

- Özel bir durum olmamakla birlikte bütün sürecin Terörle Mücadele Şubesi tarafından işletildiğini gözlemlediğimizi söyleyebiliriz. Savcının yokluğunda yapılan teşhis, savcı gelince güya savcı nezaretinde tekrarlandı. Fakat savcı hem fiziki hem de psikolojik bir ablukaya alınmış gibiydi. Morg kapısından göz ucuyla içeriye bakmakla yetindi teşhis boyunca.

Fakat asıl mesele teşhiste kilitleniyor. Ölü muayene işleminin eksiksiz tamamlanması ancak olay yerinde gerçekleştirilmesiyle mümkün olabilir. Çatışma bitiminde, çatışma yerine ambulansla birlikte savcının gelmesi ve bulguları yerinde tespit edip, delilleri yerinde toplaması hukuksuz işlemlerin önüne geçmek için olmazsa olmazdır. Ancak bunun gerçekleşmesi, bunca hukuksuzluk içerisinde uzak bir ihtimal olarak görünüyor.

Semiha Köz

“ ‘Terörist’ dedikleri biz halkın çocukları”

Semiha Köz yaptığımız söyleşide ilk olarak devletin gerilla cenazelerine yönelik keyfi uygulamalarından bahsederek şunları söyledi: “*Biz şehit ve tutsak aileleri olarak ne zaman çocuklarımızı sahiplensek, TC devleti, ‘siz teröristleri savunuyorsunuz’ şeklinde bir ithamla karşımıza çıkıyor. Terörist dedikleri işçilerin, emekçilerin, köylülerin yani biz halkın çocuklarıdır. Teröristin kim olduğunu herkes iyi biliyor. Yapmış oldukları katliamlardan, hukuksuz tutuklamalardan, keyfi uygulamalardan görüyoruz ki devletten daha iyi bir terörist olamaz.*”

Devamında süreci anlatan Köz, ailelerin Adli Tıp’a geldiğini ve avukatlarla birlikte bütün prosedürlerin yerine getirildiğini söyleyerek cenazelerin teşhis edildiğini belirtti. “*Ünal ve Yurdal’ın aileleri çocuklarını hemen teşhis ettiler*” diyen Köz “*Sefkan işkenceyle katledildiği için biraz uzadı ancak aile, çocuklarının kafasında eskiden kalma bir dikiş izinden hemen teşhis etti*” dedi. Ailelerin yüzde yüz “Bunlar bizim çocuklarımızdır” dediğini ekleyen Köz, bütün işlemlerin tamamlanmasının ardından savcının tekrar teşhis istediğini belirterek şunları anlattı: “*Savcı geldikten sonra teslim tutanağını imzalar ve cenazelerinizi alırsınız dediler. Ancak savcı gelince bir anda işin rengi değişti ve ailelere tekrar kameralı bir şekilde teşhis ettirdiler çocuklarını. Aileler yine, ‘bunlar kesin bizim çocuklarımızdır’ dediler. Savcı aileleri tekrar odasına çağırdı ve onlara teslim tutanağı diyerek DNA testi istediklerine dair belge imzalattılar. Sonra kan testi istediklerini söylediler. Aileler böyle bir şey istemediklerini söylediklerinde ise, ‘DNA talebini siz istediniz. Hatta kağıt imzaladınız içeride’ dediler. Tekrar itiraz edildiğinde ise hem aileleri hem de avukatları polis eşliğinde dışarı attılar. İşlemler esnasında avukatları asla içeriye almadılar. Hatta avukatlara, savcı ‘ben sizi muhatap almıyorum. Ne olursa olsun ben DNA testi yaptıracağım’ dediğinde tekrar itiraz eden avukatlara savcı ‘Beni zorlamayın, iki-üç ay vermem cenazelerinizi ve sizi buralarda süründürürüm’ diyerek açıktan tehdit etti.*”

“Onlar bizim evlatlarımız, halkın evlatları ve halkın savaşçıları”

Devamında, cenazeleri sahiplenen kitle arttıkça kapıda bekleyen çevik ve sivil polislerin de artığını vurgulayan Köz, Adli Tıp önünü terk etmediklerini ve sonunda halk savaşçılarının cenazelerini teslim aldıklarını vurguladı.

Devletin gerilla cenazelerine yönelik keyfi uygulamalarına ve işkencelerine yabancı olmadıklarına dikkatleri çeken Köz son olarak şu mesajı verdi: “*Biz bu devletin gerilla cenazelerine yönelik saldırılarını, geçtiğimiz günlerde Muş Varto’da **Ekin Wan** isimli kadın gerillanın kıyafetlerini çıkararak sokaklarda işkence yapmalarından, Şırnak’ta **Hacı Birlik**’i infaz ettikten sonra arabanın arkasına bağlayarak sokaklarda gezdirmelerinden, DAİŞ çetelerine karşı savaşırken şehit düşen Aziz Güler’in cenazesini hala Türkiye sınırlarına almamalarından biliyoruz. Ve son olarak da Özgüç Yalçın’a yaptıkları işkenceyle karşımıza çıktılar. Biz biliyoruz ki bunlar ailelerin ve halkın çocuklarını sahiplenmemesi için yapılan uygulamalardır. Biz çocuklarımızı da düşüncelerini de savunmaktan asla vazgeçmeyeceğiz. Onlar bizim evlatlarımız, halkın evlatları ve halkın savaşçıları. Gururla sahiplenmeye devam edeceğiz evlatlarımızı.*”

"Acımız büyük! Öfkemiz büyük! Kalbimiz dinamit kuyusu!"

İstanbul: TC-DAİŞ işbirliğinde gerçekleştirilen, 100'ün üzerinde kişinin yaşamını yitirdiği, yüzlercesinin ise yaralandığı Ankara Katliamı'nın ardından tüm hapishanelerdeki **TKP/ML** dava tutsakları adına **Hiyam Yolcu** ve **İsmail Yılmaz**, bir açıklama gerçekleştirdiler.

"Tek"lik üzerine kurulu faşizan yapısıyla Türk devletinin her türlü karanlık yapılanması ve işbirlikçileri ile askeri ve polisiyle, özgürlük, demokrasi, eşitlik ve barış isteyenleri on'larla, yüz'lerle katlettiği kaydedilen açıklama şu şekilde devam ediyor: "*Bu şekilde halkların mücadelesini sindirebileceğini, dayanışmayı kırabileceğini sanıyor. Bizler halkımızın direngen ve isyankar tarihlerinden çok iyi biliyoruz ki; ne kadar saldırırlarsa saldırsınlar amaçlarına ulaşamayacaklar. Şehitlerimize ve halklarımıza verilmiş sözümüz var. Saflarımızı sıklaştırarak, mücadelemizi her alanda büyütüp halklar arasındaki dayanışmayı güçlendirerek, meşruluğumuzdan/haklılığımızdan aldığımız güce dayanarak bu katliamların hesabını soracağız! Tüm hapishanelerdeki TKP/ML TİKKO dava tutsakları olarak şehitlerimizin yolundan yürümenin ve mücadelelerini büyütmenin sözünü tekrarlıyoruz. Şehit ailelerimize ve halkımıza başsağlığı, yaralılarımıza acil şifalar diliyoruz.*"

Plakasız araçlar, boş tutanaklar, tehdit...

7 Haziran seçiminin ardından bir türlü girilemeyen atmosferi ile 1 Kasım seçimi gerçekleşti. 7 Haziran sonrası devlet tarafından başlatılan siyasi soykırım ve katliam saldırılarının 1 Kasım sonuçlarını nasıl etkileyeceği kamuoyunun esas tartışma konusu idi. Yazımızın amaca bu sonuçlar üzerinden bir analiz yapmak değil sonuçları oluşturan etmenlerden bahsetmek. Zira burjuva siyasetin kirliliği ve manipülasyonları toplumsal algıyı yönetmeyi koşut kılmaktadır. Yani toplumsal algının kaydırılması ve kitlelere dönük ideolojik aygıtlarla yapılan bombardıman, burjuvazinin siyaset tarzıdır. Bu açıdan 1 Kasım seçimi hakim sınıflar ve toplumsal muhalefet açısından kritik bir kesitti. Her ne kadar egemenlerin temsilcileri "hiç olmadığı kadar sakin" bir seçimden bahsetse de öncesinde yaşananlar (gözaltı ve tutuklama furyası, saldırı ve katliamlar vb.) zaten bunun yanlışlığını ortaya koymaktadır. Bu açıdan sandıklarda açığa çıkan tablo, baskı ve hilenin kaçınılmaz olarak yine gerçekleştiğini gösterdi.

Katliamlarla girdiğimiz bu seçim sürecinin fotoğrafı özellikle Türkiye Kürdistanı'nda hiç değişmedi. Sokaklarda Kürt halkına doğrulan silahların gölgesinde sandıklar kuruldu. Bölgede Kürt halkının iradesine dönük gerçekleştirilen saldırılar dikkat çekti. Mardin'in Nusaybin ilçesinde patlama ve elektrik kesintileri gerçekleşirken, Muş'ta İl Seçim Kurulu'nun önünde bekleyen kitleye polis gaz bombalarıyla saldırdı. Amed'de sandıkların taşınmasını engellemek isteyen kitleye polis saldırdı. Van, Urfa ve daha birçok yerde ise DBP'liler gözaltına alındı.

Bu saldırılar özellikle Türkiye Kürdistanı'nda kırılamayan iradenin baskıdan bağımsız bir şekilde parçalanamayacağını ve egemenlerin korku ve çaresizliğini gösteriyor. Sandıklara sahip çıkak için toplanan kitleye polis toplanmanın yasadışı olduğu iddiasıyla saldırdı. Sandıklara yaklaşması yasak olan polisin tam yanında konuşlanması ve oy kullanmaya gelenlere oy kullanmaması yönlü tehditler etmesi birçok bölgede gerginliğe neden oldu. Özellikle Adıyaman, Gaziantep ve Muş'ta Özel Harekat Polislerinin sandıkları rehin alarak seçim alanlarında uzun namlulu silahlarla dolaşması tepki topladı. Köylerde yapılan seçimlerde ise korucuların baskısı eksik olmadı. Şehir merkezlerindeki Özel Harekat Polislerinin görevini köylerde korucular üstlendi. Korucular açık oy kullandırarak AKP'ye oy topladı. Kolluk güçlerinin bu saldırılarını teşhir etmek isteyen özgür medya çalışanları da saldırı ve baskıdan nasibini aldı. Amed'de Özel Harekat Polislerinin baskısını kaydetmek isteyen gazeteciler "*çekmeyin, kayıt yapmayın yoksa yanlışlıkla sıkmış oluruz*" şeklinde tehdit edildi.

Plakasız araçlar iş basında

7 Haziran seçimlerinde dikkat çeken plakasız araçlar bu seçimlerde de iş başındaydı. Birçok bölgede ortaya çıkan plakasız araçlarla ilgili yine herhangi bir işlem yapılmazken bu araçların polis ve AKP'li yetkililer tarafından korunması dikkat çekti. Seçmenlerin plaka tepkisi karşısında kolluk güçlerinin "*yolda düşmüştür*" açıklamaları dikkat çekti. Sandıkların taşınması ve kaçırılmasında kullanılan bu araçların sivil polisler tarafından kullanılması hilenin nasıl koordine edildiğini açıkça göstermiştir.

Uçuşan boş tutanaklar

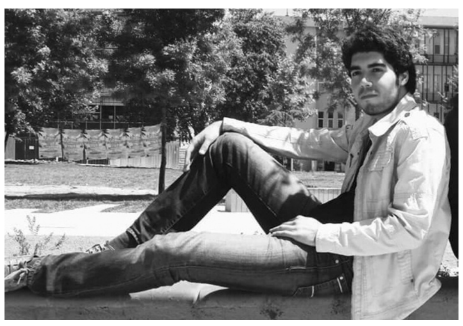
Sandık görevlilerine imzalatılan boş tutanaklar da en dikkat çekici hilelerden birisiydi. Boş tutanaklara atılan imza ve bu tutanakların polis ve AKP'liler tarafından doldurulmaya çalışılması hilenin belki de en aleni haliydi. Yakalanan tutanaklar ve bunlara yapılan itirazların polis tarafından engellenmesi hırsızlığın nasıl koruma altına alındığını da gösterdi. Hırsızlığı tescillenen AKP'nin bu seçim sürecine hazırlıklarının her zamankinden daha fazla olduğu görülüyor.

Güney Doğan'ın ailesine taziye ziyareti!

Sarıgazi: Sarıgazi Partizan, Ankara şehidi Güney Doğan'ın ailesine taziye ziyaretinde bulundu.

Taşdelen Aydınlar Mahallesi'nde oturan aileye gerçekleştirilen ziyarette Güney'in babası **Mustafa Doğan**, Güney'in her zaman yoksuldan, ezilenden yana olduğunu söyledi ve hiçbir şeyin asla eskisi gibi olmayacağını dile getirdi. Baba Mustafa Doğan, Güney'in yokluğuna alışmanın zor olduğunu ancak emekçilerin haklı mücadelesinin de her zaman yanında olacağını söyledi.

Sarıgazi Partizan, gerçekleştirdiği ziyarette "*Bizlere düşen görevin ise ezilen tüm halkların mücadelesini büyütmektir*" diyerek, "*katil devlet unutmasın ki bu katliamın hesabı sorulacaktır*" vurguları yaptılar. Dayanışmanın önemli olduğunu ifade eden Sarıgazi Partizan, ailenin her zaman yanlarında olacağını kaydederek ziyareti sonlandırdı.

Tutsaklardan Ankara için eylem

H. Merkezi: Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishane'de tutulan **TKP/ML** dava tutsakları gazetemize gönderdikleri mektupta katliamı kınayarak, hapishanede bulunan siyasi tutsaklar olarak 2 gün boyunca kapı dövme ve slogan atma eylemi gerçekleştirdiklerini belirttiler.

Ankara Katliamı'nı "alçakça bir saldırı" olarak nitelendiren tutsaklar, tutsaklık koşullarında bu katliamın yaralarını sarmak için katkı sunamamanın kendilerini zorladığını söylediler. "Kıyasıya bir mücadele yaşanıyor" diyen tutsaklar tüm bunlara karşı, "*Düşmanımızın her türlü alçaklığı yapmaya hazır olduklarını bilerek hazırlıklı olarak daha hızlı yürümeli ve coşkuyla koşmalıyız*" dediler.

Özgür Sanat Girişimi katliamlara karşı ses çıkardı

H. Merkezi: Ankara Katliamı'nın ikinci haftasında bir araya gelen Özgür Sanat Girişimi, katliamı 25 Ekim günü Tünel Meydanı'ndan Galatasaray Meydanı'na yaptıkları yürüyüşle protesto etti.

Sanatçılar Ferhat Tunç, Ali Baran, Gürsel Coşkun'un da katıldığı eylemde, Özgür Sanat Girişim üyeleri, katliam karşı erbane, zılgıt, ıslık ve dengbêj ezgileri eşliğinde ses çıkarıldı. Kürtçe, Türkçe, Zazaca, "**Katliama karşı ses çıkart**" pankartı açılan yürüyüşe, Gölge Kültür Merkezi üyeleri ise işçi baretleri ve kırmızı fularla katıldı.

Sanatçılar adına yapılan konuşmaların ardından eylem son buldu.

Kamp Armen'de direniş kazanımla sonuçlandı

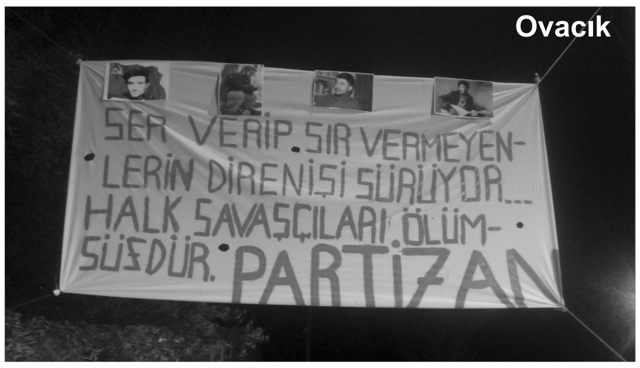
H. Merkezi: Geçtiğimiz Mayıs ayında Tuzla'da bulunan Ermeni yetimhanesi Kamp Armen'e yönelik yıkım saldırısına karşı aylardır süren direniş 27 Ekim günü kazanımla sonuçlandı.

Ermeni toplumuna yönelik hak gasplarının sembolü olan Kamp Armen'de tapu Gedikpaşa Ermeni Protestan Kilisesi Vakfı'na iade edildi. Vakfın avukatı **Sebu Aslangil**, tapudaki işlemlerin tamamlandığını açıkladı.

İade kararının ardından kısa bir açıklama yapan Nor Zartonk Eş Sözcüsü **Sayat Tekir** ise, "*Direnişin 175. gününde Kamp Armen Ermeni halkına iade edildi. Direnişe ilk günden itibaren destek veren tüm dostlarımıza teşekkür ediyoruz*" diye konuştu.

"Halk savaşçıları ölümsüzdür"

Şahverdi Köyü'nde 3 gerillanın şehit düşmesinin ardından cenazelerin aileleri ve yoldaşlarına savcılık tarafından keyfi uygulamalarla teslim edilmemesi ve şehitleri anmak için Partizan'ın çağrısıyla birçok bölgede eylem ve anma etkinlikleri düzenlendi. Ayrıca Ankara'da Tuzluçayır; İstanbul'da 1 Mayıs, Sarıgazi, Gülsuyu, Kartal, Beylikdüzü, Gazi; Bursa'da Gemlik; Amed; Maraş; İzmir'de Narlıdere; Dersim'de Pulur ve Merkez'de yazılama ve pankart çalışmaları yapıldı.

Dersim/Pulur

23 Ekim günü saat 16.00'da Turistik Otel önünde bir araya gelen Pulur halkı "**Muharrem ayında yapılan katliamları lanetliyoruz. Halk savaşçılarını sahipleniyoruz**" yazılı pankart açtı.

Hükümet Konağı'na sloganlarla yürüyüş gerçekleştirilen eyleme **HDP**, DHF, **EMEP**, Halk Cephesi de katıldı. Kitlenin sık sık "**Gerillalar ölmez, yaşasın halk savaşı**", "**Şehid namirin**" sloganlarını attığı eylemde kitle adına okunan açıklamada "*Başta Ankara katliam olmak üzere son süreçte sivil katliamlara soyunmuş, cenazeler araçlar arkasında sürüklenmiştir*" denildi ve cenazeleri sahiplenme çağrısında bulunuldu.

İstanbul

İHD İstanbul Şubesi'nde Elazığ Adli tıp Kurumu'nda tutulan gerillaların cenazelerinin ailelerine verilmesi amacıyla PŞTA'nın düzenlediği basın toplantısına, Partizan, Alınteri, Emek ve Özgürlük Cephesi, YDG ve Belediye-İş İstanbul 2 No'lu Şube de katılım sağladı.

Açıklamadan Partizan adına konuşma yapan **Rahime Karvar**, işkenceyi devletin gerillalara özellikle de kadın gerillalara yönelik uyguladığını bildirdi.

Karvar'ın ardından basın açıklamasını PŞTA adına **Sevim Kalman** okudu. Devletin daha önce gerilla cenazelerine yönelik işkencelerinin herkesçe bilindiğini söyleyen Kalman, "*Bu baskı ve zulüm politikalarının halkımız nazarında hiçbir geçerliliği yoktur/olmayacaktır*" dedi.

Sarıgazi: Elazığ Savcılığı tarafından keyfi bir tutumla ailelerine ve

yoldaşlarına teslim edilmemesi Sarıgazi'de protesto edildi.

Eyleme **BDSP**, DHF, **HDP**, AKA-DER, **Mücadele Birliği** ve ESP destek verdi. Çağrı Market önünde Partizan imzalı "**Halk savaşçıları ölümsüzdür**" pankartı açıldı. Buradan yürüyüşe geçen kitle tarafından sık sık "**Gerillalar ölmez, yaşasın halk savaşı**", "**Devrim şehitleri ölümsüzdür"** sloganları atıldı.

Vatan Caddesi'nde son bulan yürüyüşte, yol trafiğe kapatılarak devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu. Ardından yapılan basın açıklaması sırasında polis zırhlı araçtan önce plastik mermi sıktı; ardından gaz bombası ile saldırdı. Kitle tarafından taşlarla polise karşılık verildi. Kitlenin tepkisi üzerine polisin zırhlı aracı da geri çekilmek zorunda kaldı. Basın açıklaması Demokrasi Caddesi girişinde devam etti ve sonlandırıldı.

Kartal: Eylem, kitlenin Kartal İstasyon Caddesi'nden başlayan yürüyüş ile başladı. "**Cengiz, Hakan, Özgüç cenazeleri geri verin**" yazılı pankartın açıldığı eyleme **Alınteri**, **BDSP**, **Birleşik Devrimci Parti**'nin de destek verdi.

İkitelli: Kitle saat 19.30'da İkitelli Cemevi önünde buluştu. Devrimci, demokrat kurumların da destek verdiği eylemde İkitelli Caddesi'ne yürüyüş gerçekleştirildi.

Sloganlarla gerçekleşen yürüyüşün ardından burada ilk olarak saygı duruşunda bulunuldu ve ardından açıklama yapıldı. Kitle sloganlarla eylemi sonlandırdı.

Gazi: 26 Ekim günü HDP ve Partizan çağrısıyla yapılan eylemde Dilek Doğan ve şehit düşen gerillalar için Gazi Cemevi önünde bir araya gelindi. Buradan Köşe Durağı'na gerçekleştirilen eylemde "**Dilek Doğan ölümsüzdür**" ve "**Gerillalar ölmez, yaşasın halk savaşı**" sloganları atıldı. Eylem yapılan açıklamanın ardından sona erdi.

Beylikdüzü: 26 Ekim günü **ESP** ve **Partizan**, havai fişekler eşliğinde Beylikdüzü'nde " **Şehitlerimiz toprakta tohum, hasadımız devrim olacak**" yazılı pankart astı.

Mersin

15-18 Ekim tarihleri arası Dersim-Erzingan karayolunda şehit düşen 3 HPG gerillası ile 21 Ekim'de TC ordusuyla çatışarak şehit düşen 3 TİKKO gerillası anmak için ve Aziz Güler'in cenazesinin geri verilmesine yönelik bir eylem gerçekleştirildi.

Partizan ve Devrimci Parti'nin ortak çağrısıyla saat 17.00'de Özgür Çocuk Parkı'nda kitle bir araya geldi ve eylem saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşunun ardından basın açıklaması yapıldı.

Adana

Şehit düşen TİKKO ve YJA-Star gerillaları ile Kobanê'de ölümsüzleşen BÖG komutanı Aziz Güler için Adana'nın Şakirpaşa semtinde Partizan ve Devrimci Parti tarafından taziye çadırı açıldı. Taziye çadırı Barış Anneleri, HDP Adana milletvekili **Rıdvan Turan**, ile **DHF**, **ESP** gibi kurumlar tarafından ziyaret edildi.

Çadır önünde düzenlenen basın açıklamasının ardından HDP Adana milletvekili **Rıdvan Turan**, Dilek Doğan'ın katledildiğini de vurgulayarak yapılan katliamlara karşı özgürlük mücadelesinden vazgeçilmeyeceğini söyledi.

Antalya

YDG'nin çağrısıyla Atalos Meydanı'nda bir araya gelen onlarca kişi "**Halk savaşçıları ölümsüzdür**" pankartı açarak sloganları eşliğinde Cumhuriyet Meydanı'na kadar yürüdü. Burada yapılan açıklamanın ardından eylem sloganlarla sona erdi.

Artvin

Fındıklı, Arhavi ve Hopa Kemalpaşa Özgür Gelecek okurları tarafından şehit düşen halk savaşçıları için anma gerçekleştirildi.

Devrim şehitleri için yapılan saygı duruşunun ardından, ölümsüzleşen halk savaşçılarının mücadelesini büyütme ve bize devrettikleri direniş meşalesini daha yükseklere taşıma sözü verildi.

Ünal, Sefkan ve Yurdal yoldaşlar ölümsüzdür!

H. Merkezi: Elimize e-posta yoluyla ulaşan bir habere göre TKP/ML militanları İstanbul'un çeşitli mahallelerinde eylemlerle şehitleri andılar. "*Halka, devrime ve partiye bağlılıklarıyla düşman karşısında partimizi ve yoldaşlarımızı yenilmez kılan şehitlerimiz halkımıza bir kez daha savaşı büyütme mesajı vermişlerdir*" denilen açıklamaya göre militanlar, **Gülsuyu Mahallesi**'nde Şahverdi şehitleri için Heykel'de bulunan otobüs durağına bomba süsü verilmiş pankart astılar. 24 Ekim sabahı saat 08.00 civarında "**Cengiz İçli, Hakan Çakır, Özgüç Yalçın yoldaşlar ölümsüzdür**" yazılı "**TKP/ML TİKKO**" imzalı pankart, bomba süsü verimiş paketle birlikte otobüs durağına militanlar tarafından asıldı.

Yine açıklamaya göre **1 Mayıs Mahallesi**'nde ise silahlı korsan bir eylem düzenlenmiştir. 18 Mayıs Caddesi'ne karşılıklı sokaklardan havai fişek ve silahlarla çıkan militanlar yolu araç trafiğine keserek "**TİKKO savaşçıları ölümsüzdür-TKP/ML TİKKO**" pankartını asmıştır. Yapılan ajitasyon konuşmalanını ardından parti andı okunarak havaya açılan ateşle eylem iradi olarak sonlandırılmıştır.

Sarıgazi'de ise yine 25 Ekim günü Demokrasi Caddesi'ni molotoflarla araç trafiğine kapatan militanlar "**Özgüç, Cengiz, Hakan yaşıyor! TİKKO savaşıyor!- TKP/ML TİKKO**" imzalı pankart asmıştır. Eylem burada da andın okunmasıyla iradi olarak sonlandırılmıştır.

Altınşehir Mahallesi'nde de 25 Ekim günü silahlı korsan bir eylem düzenleyen militanlar şehitleri andı. Ara sokaklardan ana caddeye taşınan eylemde "**Gerillar ölmez, yaşasın halk savaşı-TKP/ML TİKKO**" imzalı pankart açılarak araç trafiğini molotof ve silah kullanarak kesmiştir. Barikatların kurulduğu eylemde katledilen gerillaların hesabının sorulacağı halka duyurulurken eylem militanlar tarafından iradi olarak sonlandırıldı.

Dilek Doğan'ın ailesine taziye

Maraş/Elbistan: İstanbul'da polis kurşunu ile katledilen Dilek Doğan'ın ailesi Partizan Dergisi okurları tarafından ziyaret edildi.

Aile adına Dilek Doğan'ın abisi ile yapılan görüşmede aile, Dilek'in infazının failini bildiklerini belirtti ve infazın sebebinin ezilen halkların susturulması olduğunu dile getirdi. Ayrıca Ankara Katliamı'nda şehit düşen Seyhan Yaylagül ve Ebru Mavi'nin ailesi de ziyaret edildi.

Ayrıca Partizan tarafından çıkarılan seçim bildirileri Cumhuriyet, Saraykent ve Kümbet Mahallelerinde ziyaret edilen ailelere ulaştırıldı.

Nisan Yayımcılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. YAYGIN SÜRELİ ISSN: 2148-7367
Yönetim yeri: İskenderpaşa Mh. Kıztaşı Cd. Yeşiltekke Kuyulu Sk. No: 19/4 Fatih/İstanbul Tel: 0212 531 83 06 **Sahibi ve Yazışleri Müdürü**: Murat ÇOKAN
Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 **e-posta**: nisanyayimcilik@hotmail.com

BİZ HALKIZ, GELECEK ELLERİMİZDEDİR!

özgür gelecek
Pêşeroja Azad

GAZETEMİZE ULAŞILABİLECEK İRTİBAT BÜROLARI:
Kartal: Yukarı Mh. İstasyon Cd. Niğebollu Apt. Kat: 3 Daire: 7 Kartal **Tel**: 0 216 652 21 41
Ankara: Mithatpaşa Cd. 31/31 Kızılay **Tel**: 0 312 433 10 23
İzmir: Konak Mh. 865. Sk. No:19 13/403 Konak **Tel:** 0232 484 72 83
Bursa: Atatürk Cd. C. Koruyucu İşhanı Kat:5 No: 262 Osmangazi **Tel**: 0 224 225 15 05
Mersin: Bahçe Mh. 4604 Sk. No: 2/2 Akdeniz
Erzingan: Ordu Cad. Ordu İş Hanı. Kat:3 No:318 Tel: 0446 223 45 82
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Hüseyin Güngör İşhanı Kat: 1 No: 2 Merkez
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

Diz çökmeyenlerin direnişini selamlıyoruz!

21 Ekim gecesi Dersim Ovacık ilçesi Mercan Vadisi Şahverdi mezrasında TSK ile **TKP/ML TİKKO** gerillaları arasında çıkan çatışmada şehit düşen **Cengiz İçli**, **Hakan Çakır** ve **Özgüç Yalçın** 28 Ekim'de, Mersin ve Dersim'de cenaze töreni yapılarak sonsuzluğa uğurlandı.

Dersim

Partizan'ın çağrısıyla saat 11.30'da Sanat Sokağı'nda toplanan kitleye, sabah saatlerinde Dersim esnafı kepenk kapatarak destek verdi. Dersim'in giriş-çıkış yollarındaki tüm kontrol ve engellemelere rağmen ilçelerden cenazeye yoğun bir katılım gerçekleşti.

HDP Dersim milletvekili **Edibe Şahin** ve **Alican Ünlü**'nün yanı sıra **HDP**, DBP, **ESP**, DHF, **EMEP** ve PSAKD cenaze törenine katıldı. Cengiz İçli, Özgüç Yalçın ve Hakan Çakır'ın fotoğraflarının yer aldığı, Partizan imzalı **"Halk savaşçıları ölümsüzdür"** pankartını en önde şehit anneleri taşıdı.

"Mercan şehitleri ölümsüzdür" yazılı pankart ile YDG'nin **"Ser verip, sır vermeyenlerin yolundan yürüyoruz"** şiarlı pankartı arkasında kitle yürüyüşe geçti.

Cemevinde tören yapıldı

Cemevinde tören için toplanan kitle, yürüyüşü alkış ve zılgıtlarla karşıladı. Cenaze törenin saygı duruşuyla başladı. Törende ilk sözü alan Partizan temsilcisi *"Her biri bir cihan parçası, her biri devrimin yılmaz neferleri olan şehitlerimizin devrime ve yoldaşlarına bağlılıklarını kuşanarak; bizlere bıraktıkları bayrağı MLM bilimini rehber edinerek yükseltmeye devam edeceğiz"* dedi.

PŞTA temsilcisi ise *"Evlatlarımız artık tüm ezilenlerin bağrına gömülen birer isyan filizidir ve tohum atılan topraklardan yeni Cengizler, Hakanlar, Özgüçler filizlenecektir"* sözleriyle Mercan şehitlerini andı.

HDP Dersim milletvekili **Alican Önlü** de şehit aile ve yakınlarına, yoldaşlarına başsağlığı diledi.

Yoldaşları Yurdal'ı marşlarla uğurladı

Konuşmaların ardından Dersim Asri Mezarlığı'na defnedilmek üzere Hakan Çakır'ın naaşını yoldaşları omuzladı. "Yurdal yoldaş ölümsüzdür" sloganıyla cemevinden mezarlığa doğru yürüyüşe geçildi.

Hakan'ın cenazesi defnedilirken TKP/ML TİKKO Dersim Bölge Komutanlığı açıklaması okundu. Açıklamada *"Sizi öldü sananlar şunu iyi bilsinler ki silahlarınız asla susmayacak. Düşlerinizi gerçeğe dönüştürene kadar savaşacağız"* denildi. Ardından Hakan Çakır'ın üzerine Proleterya Partisi'nin bayrağı örtüldü ve cenazesi defnedildi.

Xozat halkı Sefkan'ı binlerle uğurladı

Cemevinden Özgüç Yalçın'ın naaşı alınarak araçlarla konvoy halinde Xozat'a doğru yola çıkıldı. Xozat'ta binlerce kişinin katılımıyla Sefkan ölümsüzlüğe uğurlandı. Sefkan'ı annesiyle birlikte şehit anneleri tabutu omuzlayarak mezarlığa doğru yürüyüşe geçti.

Sefkan'ın mezarı başında da militanların selamlamasıyla, Dersim Bölge Komutanlığı'nın açıklamasını okundu.

Defin işlemi yapıldıktan sonra söz alan Partizan temsilcisi *"Hozat, Özgüç yoldaşımızın vasiyetidir. Özgüç yoldaşın ailesiyle ilk görüştüğü yerdir. Dolayısıyla yoldaşımızın vaziyetini yerine getirmek için Dersim topraklarına yani Hozat'a, sizlere emanet ettik"* dedi.

Ardından Özgüç Yalçın'ın babası **Sermet Yalçın** bir konuşma yaparak oğlunu uğurladı. *"Onun bu kadar çok sevdiği ve onun anısına hiç bir zaman ihanet etmeyeceğini düşündüğümüz Dersim'in bağrına emanet ediyoruz"* ifadesiyle oğluna, yoldaşına olan sözünü bir kez daha tekrarladı.

Mersin

Şehit gerillalardan Cengiz İçli saat 11.00'de Güneş Mahallesi Halil İbrahim Camii'nden alınarak Güneykent Mezarlığı'na götürüldü. İçli, **"Şehit namırın"**, **"Cengiz yoldaş ölümsüzdür"** sloganları ile karşılandı. Yapılan cenaze törenine, **HDP** ve HDK İl Eşbaşkanları, **Devrimci Parti**, SYKP, **ESP**, BDSP gibi birçok kurum katıldı.

Burada defin işlemleri yapılmadan önce bir konuşma gerçekleştirildi. İlk olarak Partizan adına yapılan açıklamada, Mercan şehitlerinin kavgada en ön saflarında yer aldığı belirtildi.

Partizan açıklamasının ardından YDG adına da bir açıklama yapıldı.

"Biz Kaypakkaya geleneğini çok iyi biliyoruz"

Açıklamaların ardından söz alan HDP Mersin Milletvekili **Çilem Öz** ise konuşmasında, *"Biz Kaypakkaya geleneğini çok iyi biliyoruz. Onun mücadelesi ve bilinciyle bugün şehidimizi yolcu ediyoruz"* dedi.

Konuşmaların ve yapılan açıklamaların ardından, TKP/ML TİKKO TMLGB militanları, **"Mercan şehitlerinin hesabı sorulacak! TKP/ML-TİKKO"** yazılı pankart açtı. Merkez Komitesi'nin yazılı açıklamasını okuyan militanlar, Mercan Şehitleri'nin halka ve partiye bir mesaj verdiğine ve bu mesajın yerine ulaştığına vurgu yaptılar. Açıklamanın ardından militanlar, Cengiz İçli'nin tabutuna orak-çekiçli bayrak örterek slogan ve marşlar eşliğinde Cengiz'i ölümsüzlüğe uğurladılar.

Defin işlemlerinin ardından kitle **"Diz çökmeyenlerin direnişini selamlıyoruz, halk savaşçıları ölümsüzdür"** ve **"Çilem, Fatma, Cengiz! Bilincimiz, İrademiz, Azmimizsiniz"** yazılı iki ayrı pankart açarak yürüyüşe geçti. Sloganlarla mezarlık girişine gelen kitle yürüyüşü sonlandırdıktan sonra, özel harekât polisleri tarafından önleri kesildi. Burada kitleye silah doğrultarak tehditler savuran polis, kitleyi taciz etti ve provokasyon çıkarmaya çalıştı. Ancak kitle sakin bir şekilde araçlara binerek polisin provokasyonuna gelmedi.

Kitle burada oluşturdukları araç konvoyu ile Özgür Çocuk Parkı'nda açılan taziye çadırına geçti.

